

C179 – CUL17

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2005-2006

16 maart 2006

HANDELINGEN

COMMISSIEVERGADERING

COMMISSIE VOOR CULTUUR, JEUGD, SPORT EN MEDIA

INHOUD

Vraag om uitleg van de heer Werner Marginet tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het Expertisecentrum Islam in Vlaanderen	1
Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het rookbeleid in jeugdhuizen en fuifzalen	3
Vraag om uitleg van de heer Steven Vanackere tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de nieuwe beheersovereenkomst met CultuurNet en over de uitbouw van de Cultuurdatabank	6
Vraag om uitleg van de heer Steven Vanackere tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de aanhoudende malaise bij de Beursschouwburg	15
Vraag om uitleg van de heer Dany Vandenbossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de auteursrechten die sociaal-culturele verenigingen verschuldigd zijn	20

Voorzitter: de heer Dany Vandenbossche

Vraag om uitleg van de heer Werner Marginet tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het Expertisecentrum Islam in Vlaanderen

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de voorzitter, op maandag 20 februari 2006 heeft de minister tijdens de 'Actiedag Interculturaliseren' het Vlaams Actieplan interculturalisering van, voor en door cultuur, jeugdwerk en sport voor de periode 2006-2009 voorgesteld. Tijdens deze voorstelling heeft de minister aangekondigd dat hij weldra de opdracht zal geven een kortlopend onderzoek over de nood bij moslims en niet-moslims aan een Expertisecentrum Islam in Vlaanderen te voeren. Centraal in dit onderzoek staat de beeldvorming over de islam en de identiteitsbeleving van moslims, in het bijzonder moslimjongeren, in Vlaanderen. Het onderzoek moet duidelijkheid creëren over de noodzaak aan en de invulling van een Expertisecentrum Islam in Vlaanderen.

Mijnheer de minister, op basis van welke argumenten vindt u dat de noodzaak aan en de invulling van een Expertisecentrum Islam in Vlaanderen moet worden onderzocht? Wie zal het onderzoek voeren? Wat zal tijdens dit onderzoek worden gemeten? Hoe zal dat precies gebeuren? Wat is de doelstelling van een Expertisecentrum Islam in Vlaanderen? Is het de bedoeling op deze wijze de beeldvorming van de islam en van de identiteitsbeleving van moslims, in het bijzonder moslimjongeren, in Vlaanderen te beïnvloeden? Zo ja, op welke wijze zou dit moeten gebeuren? Ligt de verantwoordelijkheid voor de actuele beeldvorming van de islam en van de identiteitsbeleving van moslims, in het bijzonder moslimjongeren, niet in de eerste plaats bij de moslims zelf?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, de Vlaamse samenleving drijft volop mee met de mondialisering en de globalisering. Deze beweging is nooit zo opvallend en zo indringend ervaren. De Vlaamse maatschappij wordt gevormd en ontwikkelt zich in

een context van internationale ontwikkelingen. Ik veronderstel dat iedereen het hiermee eens is.

Identiteiten en gemeenschappen groeien nooit in een vacuüm, maar vormen het resultaat van complexe en dagelijkse processen. Voor mij is deze realiteit de essentie van interculturaliteit. De Vlaamse Gemeenschap vormt een geheel van beweeglijke cultuurgemeenschappen. Deze interculturele context staat haaks op het eenvoudig denken over 'wij' en 'zij'. De vraag is hoe we de ander en onszelf definiëren. De mythische idee dat we in een monochrome, monolithische of monoculturele omgeving leven, heeft volgens mij nooit echt geloofwaardig geklonken. De gemeenschappen van mensen zijn te dynamisch om ze een mono-etiket op te kleven. Onze individuele identiteit als mens en als burger zit gelukkig in veel gemeenschappen vervat. Onze persoonlijkheid vindt haar plaats in diverse collectieve identiteiten.

Ik vind de Vlaamse identiteit eigenlijk heel eenvoudig te beschrijven. Het gaat om de burgers die leven, wonen en werken binnen de Vlaamse Gemeenschap en die, ook met het oog op de toekomst, een gemeenschappelijk gevoel hebben. De collectieve Vlaamse identiteit bestaat uit veel cultuurgemeenschappen. De Vlaamse moslimcultuur vormt hier een opvallend en boeiend voorbeeld van. Steeds meer Vlamingen herkennen zich in en identificeren zich met deze cultuurgemeenschap. Ze heeft een boeiende en zeer diverse geschiedenis. Ze staat uiteraard sterk in relatie tot wat zich in de internationale context met betrekking tot de islam afspeelt.

De Vlaamse moslims worden begrepen en soms verkeerd begrepen in het licht van de beelden van de islam op het internationaal politiek toneel. Deze visie houdt vaak geen rekening met de realiteit van moslims die in een niet-islamitische setting leven en hun toekomst in Vlaanderen vorm willen geven. De jarenlange aanwezigheid van moslims in Vlaanderen blijft grotendeels onbekend terrein. De twee grootste gemeenschappen hebben in 2004 nochtans hun veertigjarige aanwezigheid gevierd. Ik ben er dan ook rotsvast van overtuigd dat er nood is aan de sensibilisering van de moslims en de niet-moslims in Vlaanderen over de dynamiek, de boeiende zoektochten en de diversiteit binnen de islamitische wereld en binnen

de moslingemeenschappen in Vlaanderen. Het middeleveld, de media en de bevolking, zowel de moslims als de niet-moslims, vragen om meer informatie over de islam en over de moslims in België en in Vlaanderen.

Bovendien weerklanken binnen de Europese moslingemeenschappen de echo's van verschillende vormen van herislamisering en van de ideologische en politieke invulling van de islam. Onderzoekers zijn er nog niet helemaal uit welke vorm deze renaissance van de islam krijgt in de religiebeleving van jonge moslims. Vast staat dat er diverse manieren zijn waarop de jongeren vandaag hun moslim-zijn beleven, gaande van praktiserende tot culturele moslims. Theologisch gezien is het leven als moslimminderheid in een niet-islamitische omgeving ook een relatief nieuw gegeven. Er is nood aan kennis die een antwoord biedt op de vraag naar het leven als moslim in een complexe niet-islamitische omgeving.

Om optimaal tegemoet te komen aan de noden van zowel de moslims als de niet-moslims inzake de islam wil ik met dit onderzoek een aantal relevante actoren gericht laten bevragen. Het is immers belangrijk dat een expertisecentrum wordt gedragen en geraadpleegd door de verschillende geledingen van de maatschappij. De focus van het onderzoek ligt dus op het peilen naar de opportuniteit en mogelijkheden van een expertisecentrum islam in Vlaanderen en hoe dit vorm kan krijgen. Het bestek is bezorgd aan de universiteiten in Vlaanderen. De offertes worden verwacht tegen 24 maart 2006.

Tot slot nog een bedenking. Een aantal vragen van de heer Marginet zijn gesteld vanuit een vrees voor mogelijke misbruiken van gegevens of de vrees dat dit centrum zou worden gebruikt voor het voeren van ideologische propaganda. Dat is zeker niet mijn bedoeling. Ik ben ervan overtuigd dat kennis over de huidige plaats van de islam in onze samenleving essentieel kan zijn voor moslims en niet-moslims.

Ik hecht veel belang aan het recht op een culturele identiteit. Die culturele identiteit is voor mezelf wezenlijk, en ik vind het dan ook vanzelfsprekend dat dit voor anderen zo is. In een samenleving kan het gevaarlijk zijn als iemand wordt afgesneden van zijn identiteit. Als zo'n expertisecentrum kan bijdragen tot wederzijds begrip en kennis, dan ben ik daar voorstander van. Kennis moet door iedereen als een te begeren goed worden beschouwd. Wie kennis beschouwt als een gevaar, zit verkeerd.

Het expertisecentrum moet een kennis ontwikkelen die zowel voor moslims als voor niet-moslims zinvol is bij het samenleven en de identiteitsbeleving, en moet kunnen functioneren binnen deze politieke neutraliteit. Ik wil niemand negatieve argumenten in handen geven. Het is echter mijn overtuiging dat het centrum kan bijdragen tot meer harmonisering en samenleving, maar ik laat eerst een onderzoek voeren voor ik een beslissing neem. Het volstaat echter niet dat het mijn overtuiging is, ik wil een wetenschappelijke onderbouw die aantoonde dat het een goede zaak is voor de samenleving. Ik hoop dat het onderzoek dit bevestigt.

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de minister, ik wil even opmerken dat men in feite niet gelukkig moet zijn met de realiteit van vandaag, laat staan erachter te staan.

De beelden van de moslims over de islam zijn wat ze zijn. Het is niet onze fout dat die beelden soms allesbehalve fraai zijn. U hebt het over de Vlaamse identiteit van diegenen die hier leven, werken en wonen. Maar ook woorden als integratie en assimilatie zijn belangrijk en daar is hier geen sprake van. Ik ken ook mensen uit India die geadopteerd zijn. Ze zijn hier van kindsbeen en hebben zich qua taal, cultuur, houding en Vlaming-zijn volledig aangepast. Het is niet omdat iemand een andere huidskleur heeft dat dit niet mogelijk is. Toch geeft dat in veel gevallen serieuze problemen.

Ik heb nog een bijkomende vraag. Waren de moslimjongeren betrokken bij uw voorstel? Waren ze ook vragende partij? U hebt sterk benadrukt dat u niet de bedoeling hebt om gegevens te misbruiken. Wij rekenen op de politieke neutraliteit en objectiviteit.

Minister Bert Anciaux: Er leeft al enige tijd een vraag voor de oprichting van zo'n expertisecentrum vanuit een aantal zelforganisaties, alsook van een aantal vertegenwoordigers van de Moslimexecutieve. Dat zijn individuele vragen. De executieve heeft geen officiële vraag gesteld.

Het is uw recht om de Vlaamse Gemeenschap te zien als een monocultureel gegeven, maar ik geloof daar niet meer in omdat het niet met de realiteit strookt. De Vlaamse Gemeenschap is voor mij een verzameling van verschillende culturen. Dat hoeft helemaal niet te beletten dat de Vlaamse identiteit heel sterk

aanwezig kan zijn. U maakt de vergelijking met iemand die geadopteerd is, maar dat is iets helemaal anders. Bij een adoptie wordt heel vaak iemand uit een cultuurgemeenschap gehaald en heel geïsoleerd – maar gelukkig – in een andere cultuurgemeenschap en in een ander gezin ingeplant. Ik geloof niet in collectieve assimilatie. U ziet dat als het grootste doel, maar ik heb daar een compleet andere visie over. Het meest essentiële is voor mij de kennis die we kunnen verkrijgen via het Expertisecentrum. De vraag is of we rijp zijn om die kennis te verwerken in een harmonisch samenleven.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van mevrouw Marleen Vanderpoorten tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over het rookbeleid in jeugdhuizen en fuifzalen

De voorzitter: Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, sinds kort is er een rookverbod in openbare gebouwen. De gemeenten worden daar uiteraard ook mee geconfronteerd en hebben dat verbod ook geïmplementeerd in hun richtlijnen. Daar vallen ook de jeugdhuizen en fuifzalen onder. In heel wat schepencolleges zijn discussies gevoerd over de invulling van het rookverbod, en dat zijn geen gemakkelijke debatten. Over het algemeen wordt wel vrij rechtlijnig gereageerd omdat de wet is wat hij is.

De discussie wordt nog moeilijker als het gaat over fuifzalen en jeugdhuizen omdat die vaak in een vzw zitten of in concessie zijn gegeven. Dat zou volgens mensen uit de jeugdsector mogelijkheden bieden om af te wijken van de wet. Het verwonderde me een beetje dat de jeugd zelf vragende partij was om af te wijken van de regel, maar ik heb wel begrip voor hun standpunt. Een rechtlijnig verbod is soms niet de beste werkwijze. Zelf ben ik gevoelig voor de problematiek en zou ik jongeren ervan willen weerhouden om te beginnen met roken.

Ik heb de minister van Welzijn al een paar keer een vraag gesteld over het beleid met betrekking tot roken en druggebruik, vooral op het vlak van

preventie. Minister Vervotte antwoordde dat verbodsbepalingen inherent deel uitmaken van een preventiebeleid. Ze haalde ook aan dat er weinig afstemming en coördinatie is met betrekking tot dat preventiebeleid. Ze stipte wel aan dat er initiatieven worden genomen naar scholen en andere partners, en dat er middelen voor een gecoördineerde aanpak worden vrijgemaakt. Ze verwees ook concreet naar een intentieverklaring die ook door u werd ondertekend.

Uiteraard is het belangrijk dat instellingen waarbij jongeren de belangrijkste doelgroep zijn eenduidige signalen krijgen over het preventiebeleid. Ik ben me ervan bewust dat welzijn een belangrijke partner is, maar vooral ook het onderwijs en de jeugdsector omdat die een duidelijke rechtstreekse band hebben met de jeugd.

Mijnheer de minister, wat is uw standpunt ten aanzien van het rookverbod in jeugdhuizen en fuifzalen? Zijn er richtlijnen gegeven binnen de sector? Is het de bedoeling een zeker gedoogbeleid te voeren? Erkent de intentieverklaring die u mee ondertekende, de jeugdhuizen als belangrijke partner in preventiebeleid? Zo ja, welke middelen zullen er voor de jeugdhuizen worden vrijgemaakt voor dat preventiebeleid? Waar zal de gecoördineerde aanpak uit bestaan?

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Mijnheer de minister, deze vraag houdt me ook bezig. Ik vermoed dat niemand een heel duidelijk antwoord zal kunnen geven op wat nu het beste is voor de jeugdhuizen en fuifzalen. Net door de problematiek van de vzw's met 1001 uitzonderingen zal het moeilijk zijn om beslissingen te nemen. Het jeugdwerk is al met heel wat problemen geconfronteerd, zoals bijvoorbeeld de Vlarem-normen, kosten die het draaien van muziek meebrengen, burens die klagen. Sommige jeugdhuizen zijn bang dat hen nu helemaal de keel wordt dichtgeknepen.

Persoonlijk ben ik zeker voorstander van rookvrije ruimtes. Als mijn dochter die zelf niet rookt, thuis komt na een avondje stappen, dan gaat ze meteen het bad in en gaan de kleren in de was. Voor niet-rokers is de geur niet aangenaam. Ze wordt ook verplicht om passief mee te roken en in een overvolle fuifzaal is 'passief' wel erg relatief.

We moeten dus opletten met die uitzonderingen. Een voortdurende sensibilisering is nodig. De overheid heeft in het verleden campagnes opgezet, en kan op

dat vlak niets worden verweten. Dat moet worden voortgezet. Initiatieven zoals rookvrije fuiven zijn erg goed: misschien moeten ze met premies worden ondersteund.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, geachte collega's, het rookverbod in publieke ruimtes en in horecaruimtes is een federale materie. Federaal minister Demotte heeft veel actoren en sectoren op snelheid genomen. Eind vorig jaar is de wet goedgekeurd die op 1 januari 2006 van kracht werd. In een overgangstermijn was niet voorzien. Tal van betrokkenen werden niet geconsulteerd bij de totstandkoming van de wetgeving. Dit leidde tot specifieke problemen voor jeugdhuizen in het bijzonder en voor alle culturele en publieke infrastructuur in het algemeen. Verder hebben de betrokkenen nauwelijks informatie gekregen, laat staan dat die op maat van de verschillende actoren zou zijn. Dat zijn vaststellingen, en het feit dat ik ze hier opsom, betekent niet dat ik niet achter de wetgeving en de doelstellingen ervan zou staan.

Omdat ze zich onvoldoende konden voorbereiden op de nieuwe situatie, kunnen de meeste jeugdhuizen op dit ogenblik niet tegemoetkomen aan de bepalingen van de nieuwe wet. Dat geldt niet alleen voor de jeugdhuizen, maar ook voor de rest van de culturele infrastructuur. Het rookverbod geldt niet alleen voor de foyers, maar ook voor de podia. Zelfs de parochiale centra en bijvoorbeeld dienstencentra van OCMW's vallen onder de maatregel. Daarbij komt nog dat heel wat lokale besturen eigenaar of uitbater zijn van die infrastructuur.

Respect voor de nieuwe wet is dus een enorme uitdaging. De wetgeving is trouwens behoorlijk vaag. Hoe zal de federale overheid jeugdhuizen, fuifzalen en andere infrastructuur opvatten: als publieke infrastructuur of als horecaruimte? De federale wetgeving staat wel een gelijkstelling met horecazaken toe, maar dat lijkt mij een gevaarlijke evolutie. Immers, voor de BTW-verplichtingen of de vastlegging van CAO's zijn jeugdhuizen, gelukkig maar, expliciet niet gelijkgesteld met horecazaken.

Het lijkt mij dan ook zeer zinvol om, zoals in het geval van de billijke vergoeding en Sabam, die ook federale materie zijn, ook voor de jeugdhuizen en andere culturele infrastructuur een specifieke regeling uit te werken. Die zou er kunnen in bestaan dat

er de eerste jaren geen boetes moeten worden betaald en men de tijd krijgt om de nodige infrastructurele aanpassingen door te voeren. Zo zou men dan in ruimtes groter dan 50 vierkante meter voor een voor rokers voorbehouden ruimte moeten zorgen, en ook voor een ruimte waar een rookverbod geldt. Voor alle ruimtes, ongeacht de grootte, moet in elk geval in een rookafzuigstelsel worden voorzien als men geen algemeen rookverbod instelt.

De verschillende opties zorgen op korte en middellange termijn evenwel voor grote problemen. Als men in een fuifzaal of een jeugdhuis een algemeen rookverbod instelt, zullen de rokers buiten roken. De gevolgen zijn navenant: peuken en drankbepers op de openbare weg, en klachten over lawaai- en andere overlast die exponentieel zullen stijgen, enzovoort. Ik wandel veel in de stad. Op de voetpaden ziet men goed waar de in- en uitgangen van administratieve gebouwen liggen, ook in een vuile stad zoals Brussel.

Anderzijds zullen fuifzalen of jeugdhuizen die roken willen toestaan onder de voorwaarden van de wet, en bijgevolg de nodige infrastructurele ingrepen willen doen, zeer grote uitgaven moeten doen. Meestal willen gemeentebesturen die investeringen niet ondersteunen omdat ze de komende jaren een totaal publiek rookverbod verwachten, en die investeringen dus slechts tijdelijk iets zullen kunnen opbrengen. Om dezelfde reden kijken gemeentebesturen de andere kant uit als ze hun eigen infrastructuur ter beschikking stellen voor bijvoorbeeld fuiven. Ze weten dat hun ruimte niet in orde is en investeren willen ze niet. Evenmin leggen ze een rookverbod op wegens de overlast die zo iets met zich mee kan brengen. Andere gemeentebesturen reageren dan weer overdreven streng en laten zelfs op de bühne van het cultuurcentrum geen sigarettengebruik meer toe, zelfs niet in pedagogische stukken die expliciet preventieve effecten beogen.

Samengevat kan ik de eerste vraag beantwoorden met de vaststelling dat de snelheid waarmee de nieuwe, ongetwijfeld goedbedoelde wet is ingevoerd de jeugdhuizen en een pak andere actoren binnen de culturele sector voor zware uitdagingen plaatst. De federale overheid heeft hier op dit ogenblik geen mogelijke oplossingsstrategieën aan verbonden. Wat meer zin voor de praktijk op het terrein en voor consultatie had waarschijnlijk een betere wetgeving en goede flankerende maatregelen opgeleverd. Indien de federale overheid in veel overgangsmaatregelen had

voorzien, zou een deel van de bevolking de wetgeving echter niet goed hebben gevonden. Het gaat hier om een afweging. Het is niet de bedoeling de verantwoordelijkheid zonder meer bij anderen te leggen. Ik wil mee een oplossing zoeken, maar ik heb er op dit ogenblik nog geen gevonden.

Wat de tweede vraag betreft, wil ik allereerst opmerken dat de intentieverklaring die minister-president Leterme, minister Vervotte, minister Vandembroucke en ikzelf hebben ondertekend enkel de gezondheidsbevordering in de scholen betreft. Zoals de titel suggereert, gaat het hier enkel om het onderwijs. De intentieverklaring slaat expliciet noch impliciet op jeugdhuisen in het bijzonder of op het jeugdwerk in het algemeen. Ik heb de intentieverklaring ondertekend omdat ik de knowhow en de praktijkervaring van het steunpunt Sport, Beweging en Gezondheid ter beschikking heb gesteld.

De jeugdhuissector levert zelf reeds uitgebreide inspanningen op het vlak van de middelenpreventie. Deze inspanningen passen volledig in de filosofie van het antwoord van minister Vervotte eind januari op een vraag om uitleg over dit onderwerp. De jeugdhuisen hebben aandacht voor de vorming van professionele en vrijwillige medewerkers. De jeugdhuisen willen vooral jongeren empoweren, zodat ze groepsdruk en middelengebruik kunnen afwijzen. De aanwezige sigarettenautomaten zijn van age-coins, aan de leeftijd gekoppelde jetons, voorzien. De sterkere en kapitaalkrachtigere jeugdhuisen hebben, lang voor van de nieuwe wet sprake was, eigen middelen gebruikt om in rookafzuigsystemen te investeren. De grootste erkende en gesubsidieerde federatie van jeugdhuisen, de VFJ, zit trouwens met de Vereniging voor Alcohol- en Drugsbestrijding rond de tafel om alle middelengebruik tot een minimum te beperken. De net vermelde VAD organiseert trouwens specifieke preventiecampagnes ter attentie van het jeugdwerk en van allerlei fuifevenementen.

Eigenlijk ben ik het een beetje beu om, vanuit mijn eigen verantwoordelijkheden, permanent remediërend te moeten optreden omdat de federale overheid nauwelijks overlegde, algemene en daarom ook heel slechte regelgeving op ons afstuurt. SABAM, de billijke vergoeding, een algemeen rookverbod, de vrijwilligerswetgeving en het nieuwe wetsontwerp inzake de ambulante handel zijn allemaal voorbeelden van de manier waarop, zonder de minste betrokkenheid van de getroffen sectoren, beslissingen worden genomen. Dit is, om een partijgenoot van de vraagstel-

ler te parafaseren, echt kafkaïens. Ik hoop dan ook dat de federale overheid straks ook ten behoeve van het vrijwilligerswerk en van het middenveld een oefening in lastenvermindering zal starten. De federale overheid mag zich in haar beleid niet tot de vele administratieve en andere lasten van de bedrijfswereld beperken.

Dit antwoord is duidelijk in functie van de verdediging van de sector geschreven. Ik heb veel begrip voor de situatie waarin de sector zich bevindt. Zonder zware investeringen zal dit niet in orde komen. Hiervoor beschikken we momenteel echter niet over de nodige middelen. Het gaat vaak om gemeentelijke infrastructuur. Aangezien ze ervan uitgaan dat het om een tijdelijk probleem gaat, willen de gemeenten vaak niet tot investeringen overgaan. Het opleggen van een rookverbod leidt tot meer overlast.

Wat de preventie betreft, wil ik niet langs de zijlijn blijven staan. We proberen dit in overleg te doen. We moeten echter uitzonderlijk voorzichtig optreden ten aanzien van de betrokken sector. Indien het overkomt alsof we met ons vingertje staan te zwaaien, is de kans groot dat we het tegenovergesteld effect sorteren. Dit geldt ook voor de preventie van sigarettengebruik.

Een gestage dialoog lijkt me de juiste weg. De jeugdhuisen zullen de nodige overtuiging zelf moeten opbrengen. Ik geloof dat dit op termijn zal gebeuren, maar ik vrees dat dit nog tijd zal vergen.

De voorzitter: Mevrouw Vanderpoorten heeft het woord.

Mevrouw Marleen Vanderpoorten: Ik dank de minister voor zijn uitgebreid antwoord. Ik heb alle begrip voor de door hem geschetste situatie. Ik kan uit zijn antwoord echter niet opmaken of hij contact met de bevoegde federale minister heeft. Is de minister misschien van mening dat we gewoon onze eigen weg moeten gaan?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Ik vraag minister Demotte haast wekelijks schriftelijk om overleg. De overlegmomenten blijven vrij schaars en vinden meestal na de feiten plaats. Er is echter nog overleg. Ik zal het met minister Demotte over deze wetgeving hebben. Ik weet niet of hij nog veel kan doen, want de wet is al van kracht. De handhaving van de wet vormt

het probleem. Minister Demotte beslist niet over het opleggen van boetes en dergelijke. Ik kan iedereen evenwel verzekeren dat er nog overleg is.

De voorzitter: De heer Marginet heeft het woord.

De heer Werner Marginet: Ik denk dat de minister de problematiek op een zeer realistische manier benadert. Ik kan weinig aan zijn antwoord toevoegen. Ik vind het jammer dat de Vlaamse Regering steeds weer de federale regering achterna moet hollen en steeds weer tot remediëringen moet overgaan. Een beter overleg lijkt me hier zeker op zijn plaats. Ik heb niet de indruk dat het gebrek aan overleg de fout van de minister is. Ik hoop dat we het preventiebeleid, de enige manier waarop we met betrekking tot dit onderwerp nog iets kunnen betekenen, nog verder zullen kunnen uitbouwen.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Steven Vanackere tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de nieuwe beheersovereenkomst met CultuurNet en over de uitbouw van de Cultuurdatabank

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Mijnheer de voorzitter, tijdens de vorige legislatuur heeft mijn fractie zich ten aanzien van de oprichting van het Vlaams Centrum voor Cultuurcommunicatie enigszins gereserveerd opgesteld. Dit maakt ondertussen deel uit van de geschiedschrijving.

Het is zeker niet mijn bedoeling de kwaliteit van de betrokken personeelsleden in twijfel te trekken. Mijn vragen zijn behoorlijk kritisch, maar hebben in eerste instantie betrekking op een aantal keuzes die zijn gemaakt. Ik wens de positie van de betrokken personeelsleden niet in het gedrang te brengen. Ik zal dit even verduidelijken aan de hand van een beeldspraak: wie een huis op natte grond bouwt, moet de metsers niet verwijten dat de kelder vochtig is. Het gaat me vooral om de keuzes die destijds in overleg tussen bepaalde mensen zijn gemaakt.

Mijn eerste vragen hebben betrekking op de beheersovereenkomst met CultuurNet. Op het einde van

2005 is de beheersovereenkomst met deze instelling ten einde gelopen. Voor 15 december 2005 moest een nieuwe beheersovereenkomst worden gesloten. Ik heb hier geen informatie over ontvangen.

Wat is de stand van zaken? Is er een nieuwe beheersovereenkomst gesloten? Kan de minister toelichten welke procedure hierbij is gevolgd? Is aan die eventuele nieuwe beheersovereenkomst een goede evaluatie van CultuurNet voorafgegaan? Is de werking van CultuurNet en de uitvoering van de oude beheersovereenkomst door middel van een audit of een evaluatie onderzocht?

Zoals de minister weet, staan we achter de idee van cultuurcommunicatie. Aangezien we de cultuurparticipatie willen verhogen, speelt cultuurcommunicatie een belangrijke rol. We hebben een interessante hoorzitting over cultuurparticipatie gehouden. Ik wil iedereen er nog eens aan herinneren dat cultuurparticipatie volgens wetenschappelijk onderzoek vooral door twee belangrijke factoren wordt bepaald. De eerste factor is het voorbeeld dat thuis wordt gegeven. Wat is het profiel van de ouders? Hebben de ouders de gewoonte ontwikkeld aan cultuur te participeren? Het antwoord op die vragen levert een goede voorspelling van de cultuurparticipatie op. De tweede factor is het opleidingsniveau. Ook dit levert een goede voorspelling van de mate van cultuurparticipatie op.

Communicatie is ongetwijfeld een belangrijk element in de discussie. We mogen het risico van een Mattheuseffect evenwel niet uit het oog verliezen. De inspanningen van de overheid op het vlak van cultuurcommunicatie zouden wel eens vooral de mensen kunnen bedienen die, omwille van het goede voorbeeld van hun ouders of van hun hoge opleidingsniveau, al veel aan cultuur participeren. De mensen die we nu niet bereiken, moeten met de nodige bijkomende aandacht worden bejegend. Volgens mij bevindt de Cultuurdatabank zich min of meer in de risicozone.

Mijn fractie blijft van mening dat, in vergelijking met de schaalgrootte, veel geld aan CultuurNet wordt besteed. Het gaat om meer dan 30 personeelsleden. CultuurNet kost jaarlijks 2 miljoen euro. Dit geld is afkomstig uit de begroting Cultuur. Bovendien heeft het FFEU eenmalig 3,5 miljoen euro voor de Cultuurdatabank betaald. Ik vind uiteraard niet dat we niet veel geld aan communicatie mogen besteden. Wat het effect betreft, moeten we ons echter kritischer en aandachtiger opstellen. Dit thema is tijdens

de hoorzitting regelmatig aan bod gekomen. Gezien de grootte van het bedrag, mag de effectenmeting niet enkel aantonen welke overheden hieraan meewerken of hoeveel instellingen zich al dan niet bij CultuurNet hebben aangesloten. De effectenmeting moet weergeven wat de Vlaamse overheid precies wil bereiken. Indien we de communicatie met de cultuurparticipant willen verbeteren, moeten we de vroegere situatie met de huidige situatie vergelijken. Indien we willen weten of onze inspanningen echte resultaten opleveren, moeten we deze moeilijk te meten cultuureffecten onderzoeken.

Bij het opstellen van de Cultuurdatabank zijn een aantal keuzes gemaakt. Tijdens de hoorzitting met de vertegenwoordigers van CultuurNet zijn twee terechte opmerkingen geformuleerd. Aangezien die opmerkingen nog steeds stand houden, zou ik de minister willen vragen hier even over uit te weiden.

De experts hebben bevestigd dat de Cultuurdatabank en de website cultuurweb.be zich vooral tot de frequente en in zekere mate tot de potentiële cultuurparticipanten richten. De groep van mensen die niet of onvoldoende participeren hebben zelden of nooit van dit vrij gesofisticeerde instrument gehoord. Het gevaar van een Mattheuseffect blijft dan ook bestaan. We zouden hier iets aan moeten doen. Dat is natuurlijk gemakkelijker gezegd dan gedaan. Ik besef dat dit bijzonder moeilijk is.

Er wordt momenteel met een gecentraliseerde invoer gewerkt. De databank moet alle informatie bevatten. Het gaat om een schatkamer met alle informatie over wat in het culturele Vlaanderen reilt en zeilt. Ik zou dit zelfs als verzamelwoede durven omschrijven.

Een ander concept was ook mogelijk geweest. De overheid zou bijvoorbeeld een portaalsite kunnen creëren die kan worden geraadpleegd door iemand die toevallig Brussel, Antwerpen of Gent bezoekt en wil weten wat er te beleven valt. Via die portaalsite zouden heel wat deuren kunnen worden geopend. Iemand die geïnteresseerd is in popmuziek, zou dan bijvoorbeeld terecht komen op website van de AB.

Er is niet geopteerd voor dat model. Men heeft aan de AB, de KVS, het MuHKA, enzovoort gevraagd om al hun gegevens in te geven zodat die op een gecentraliseerde manier ter beschikking kunnen worden gesteld van het grote publiek. Dat is een afschuwelijk moeilijke taak, ook op informatica-technisch vlak. Je moet dus niet alleen weten wanneer er een concert gepland is, maar ook wanneer het uitverkocht is. Die

gegevens moeten telkens opnieuw worden aangepast. Dat is een huzarenstuk, met een groot risico op dubbel werk. Heel wat cultuurinstellingen doen hun best om hun website zo goed mogelijk te onderhouden, maar moeten daarnaast ook hun verantwoordelijkheid nemen ten aanzien van CultuurNet.

Er is niet geopteerd voor de formule van een cultuurportalsite die alle vandaag bestaande communicatiemiddelen van de cultuurorganisatoren zou coördineren. Het resultaat van de keuze voor CultuurNet is dat er een groots IT-project is opgezet. Na zes maanden werking hoor ik vaak kritische reacties van de cultuurinstellingen. Zij zijn bezorgd over de extra administratieve belasting zoals de verplichtingen die worden opgelegd inzake comptabiliteit bij het invoeren van data.

Voor de instellingen die tot op vandaag niets hadden of deden, is deze Cultuurdatabank natuurlijk een opstap. Vooral kleinere initiatieven krijgen op die manier toegang tot de cyberwereld, en dat is een goede zaak. Voor de grotere en sterkere instellingen die al veel hebben geïnvesteerd in dergelijke communicatie, is dit dubbelop. De grote culturele instellingen zijn vaak al verder gevorderd met hun eigen initiatieven dan wat vandaag via de Cultuurdatabank, weliswaar geïndividualiseerd, wordt bereikt. Bij de AB bijvoorbeeld wordt één op de drie tickets on line verkocht. Bij de grote instellingen is er niemand die vanuit CultuurNet doorklikt naar de individuele sites. Voor deze instellingen is CultuurNet veeleer een administratieve last die hen geen bonus oplevert in termen van extra bezoekers.

Sommige instellingen hebben extra IT-investeringen nodig om een dubbele invoer te vermijden en data-uitwisseling mogelijk te maken. Sommige informatie is echter niet volledig. Zo gebeurt het dat bijvoorbeeld een concert in de Botanique volgens de site van de Botanique is uitverkocht, terwijl dat niet vermeld wordt bij CultuurNet. Als cultuurparticipant ben je dus eigenlijk verplicht om toch de website van de betrokken cultuurinstelling te raadplegen.

Mijnheer de minister, om een correcte meting van de resultaten mogelijk te maken, moet er een nulmeting worden uitgevoerd. De nulmeting bestaat niet uit de vaststelling dat er voor de start van CultuurNet geen cultuurnet bestond. Zo'n nulmeting kan ik ook zelf uitvoeren. De vraag is welke toegang de cultuurparticipant had voor de start van CultuurNet. Kan deze cultuurparticipant bevestigen dat hij daar effectief gebruik van maakt? De vraag is ook of de situatie

voor de start van CultuurNet problematisch was. Het is mogelijk dat cultuurparticipanten er vroeger geen gebruik van maakten, maar dat ook morgen niet zullen doen omdat ze zelf de weg vinden naar de websites van de individuele cultuurinstellingen.

De Cultuurdatabank kondigt op zijn website de resultaten aan van een gebruikersbevraging in december. Ik heb daarbij vastgesteld dat het de cultuurinstellingen zijn die worden beschouwd als gebruikers en niet de cultuurparticipanten. Daar ben ik het niet mee eens. De gebruiker is de cultuurparticipatie, of degene die nog niet voldoende participeert aan cultuur.

De Cultuurdatabank heeft tot nu toe al 6 miljoen euro gekost aan de Vlaamse Gemeenschap en ook heel wat tijd en energie aan de invoerders. In de beheersovereenkomst staat een passage: 'Onderhoud en exploitatie van Cultuurdatabank en cultuursite (met, zo verklaarde de directeur tijdens de hoorzitting, een jaarlijkse kostprijs van 1,4 miljoen euro) zullen vanaf juni 2005 niet ressorteren onder deze overeenkomst. Ze zullen het voorwerp uitmaken van een aanvulling op de beheersovereenkomst.'

Mijnheer de minister, zijn de middelen voor het onderhoud van de Cultuurdatabank opgenomen in een annex?

Minister Bert Anciaux: Indien tijdens de hoorzitting is verklaard dat er bijkomende middelen moeten worden gezocht voor het onderhoud en dat een annex moet worden opgenomen, naast de middelen die nu reeds zijn uitgetrokken, dan slaat dat nergens op.

De heer Steven Vanackere: Het citaat van de hoorzitting betreft eigenlijk alleen het bedrag van 1,4 miljoen euro als een raming van de jaarlijkse kostprijs. De zin 'Onderhoud en exploitatie van Cultuurdatabank en cultuursite zullen vanaf juni 2005 uitdrukkelijk niet ressorteren onder deze overeenkomst, maar zullen het voorwerp uitmaken van een aanvulling op de beheersovereenkomst' is overgenomen uit de beheersovereenkomst 2004-2005.

Ik stel deze vragen niet alleen omdat het over veel geld gaat, want dat is relatief. Als we nagaan wat Vlaanderen uitgeeft aan cultuur in vergelijking met andere beschaafde lidstaten van de Europese Unie, dan blijkt dat we best nog wat extra kunnen investeren in cultuur.

Met de middelen waarover we beschikken, bestaat het gevaar dat de meerkost voor de uitbouw van de

Cultuurdatabank ten koste zou gaan van de andere activiteiten van CultuurNet als kenniscentrum voor cultuurcommunicatie. Dat moeten we absoluut vermijden. Eigenlijk wil ik alleen de zekerheid krijgen dat de andere opdrachten van CultuurNet niet zullen lijden onder een koekoeksei dat de Cultuurdatabank wel eens zou kunnen zijn.

Ik heb tijdens de hoorzitting begrepen dat het gevaar bestaat dat de oorspronkelijke taken van CultuurNet ondergesneeuwd zouden kunnen raken door de last van de Cultuurdatabank. Een tijdje geleden moesten een aantal mensen ontslagen worden bij CultuurNet. Bovendien zou de organisatie van de nochtans fel gesmaakte 'Dag van de Cultuurcommunicatie' ook niet meer tot de kernopdracht behoren van de Cultuurdatabank. Daardoor ontstaat de indruk dat de Cultuurdatabank een doel op zich is geworden in plaats van een instrument om de cultuurparticipatie te bevorderen. De uitbouw van die databank mag geen hypotheek leggen op de echte steunpuntfunctie van CultuurNet die duidelijk wel een meerwaarde kan bieden aan de hele cultuursector.

Mijnheer de minister, ik wil u een aantal vragen stellen over de kostprijs van het project van de Cultuurdatabank en de gevolgen daarvan voor de werking van CultuurNet. Welke afspraken zijn er precies gemaakt over de kosten die zijn verbonden aan het onderhoud en de exploitatie van het dure IT-project?

Welke budgetten zijn toegekend aan CultuurNet voor het onderhoud en de exploitatie van de Cultuurdatabank vanaf 2006? Wie zal die factuur betalen? In de oude beheersovereenkomst is sprake van alternatieve financieringsmogelijkheden. In de toelichting bij de begroting 2006 lezen we: 'De meerkost voor de recurrente fase van het Cultuurdatabanktraject moet gespreid worden over verschillende jaren binnen het totale budget van CultuurNet Vlaanderen.'

Welke steunpuntopdrachten moet CultuurNet niet meer uitvoeren als gevolg van de beleidskeuze om de Cultuurdatabank uit te bouwen? Of blijft alles gehandhaafd en heeft de problematiek van de Cultuurdatabank geen impact op de rest van de opdrachten van CultuurNet? Ik hoop alvast dat de andere opdrachten niet ondergesneeuwd geraken. Ik heb dan wel het gevoel dat er een geruststellend signaal moet komen dat de enorme bedragen die we hebben gehoord tijdens de hoorzitting via extra middelen worden opgevangen, of dat een aantal nieuwe technische keuzes binnen het concept van de Cultuurdatabank niet meer leiden tot dergelijke hoge uitgaven.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de vragen van de heer Vanackere zijn pertinent. Mijnheer Vanackere, ik heb aandachtig geluisterd en ik weet dat u iets dwarszit, vooral wat betreft het financiële aspect.

Mijnheer de minister, u was niet aanwezig op de hoorzitting, dit even voor het verslag. Als de site van de AB of de Botanique aangeven welke zitplaatsen er nog vrij zijn en CultuurNet iets anders aangeeft, dan is er uiteraard iets fout. De vraag is hoe dat komt en hoeveel geld daarmee verloren gaat. Ligt een functie van CultuurNet Vlaanderen in het verlengde van wat in Amsterdam al heel lang bestaat, namelijk een Uitbureau? Dat centraliseert het hele cultuurgebeuren. In Amsterdam komt alles wat met cultuur te maken heeft erin samen. De communicatie met de 'gebruiker' moet eenduidig zijn. De huidige toestanden met betrekking tot CultuurNet Vlaanderen kunnen absoluut niet.

Ik wil nog iets zeggen over de cultuurparticipatie. Dat is een ruimere problematiek waar ik u later over zal ondervragen. De heer Vanackere heeft uit de informatiedag vooral het Mattheuseffect onthouden. Dat is inherent aan het systeem. Het is inderdaad zo dat de highbrow cultuur zich altijd zal blijven richten tot een bepaalde doelgroep. Mensen die van dat soort cultuur houden en in Brussel komen wonen, vinden automatisch hun weg. Ze zitten in een netwerk. Mijnheer de minister, ik wrijf u dat Mattheuseffect niet aan, maar we moeten er wel voor zorgen dat het wordt afgevlakt. Het is echter inherent aan het systeem.

Tot slot moeten er een aantal vraagtekens worden geplaatst bij het opleidingsniveau en dergelijke meer, maar ik zal u daar op een later moment over ondervragen.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, dit is een uitgebreide vraag die bij wijlen hard is, wat ook mag. Het is immers de taak van het parlement om op een kritische wijze zaken op te volgen.

Vooraleer ik antwoord op de concrete vragen, wil ik een algemene beschouwing geven. Ik heb altijd en nog steeds geloofd in de opdracht die CultuurNet zou moeten ontwikkelen. Wie een kind heeft, ziet dat

graag, wat het ook doet. Dat betekent niet dat het niet moet worden opgevoed, een aantal regels moet worden opgelegd en moet worden gecontroleerd en opgevolgd. Hetzelfde geldt voor CultuurNet. Ik verheer niet dat ik daar in het verleden veel in heb geïnvesteerd omdat het een uitdrukkelijke beleidskeuze was.

Tijdens de vorige legislatuur zijn er veel vragen over gesteld. Over de doelstelling an sich denk ik dat er vrij grote eensgezindheid bestaat. Dat mag er ons echter niet van weerhouden ook kritisch te zijn, want het gaat over veel geld. Ik vind het dan ook meer dan normaal dat daar ernstige en strenge vragen over worden gesteld. We zijn nu in een fase gekomen dat er resultaten moeten worden aangetoond. Er moeten ernstige evaluaties worden opgezet en metingen gebeuren. Ik ben het daarmee eens, en in die filosofie plaats ik mijn antwoord.

Gelet op het feit dat CultuurNet Vlaanderen een heel nieuw gegeven was, werd er van bij aanvang bewust voor geopteerd om pas na verloop van tijd met beheersovereenkomsten van meerdere jaren te werken zodat de missie en opdracht tussentijds nog konden worden bijgestuurd, rekening houdend met tussentijdse evaluaties, inmiddels gegroeide inzichten en eventuele nieuwe beleidsaccenten. Tussen CultuurNet Vlaanderen en de Vlaamse Gemeenschap werd een eerste beheersovereenkomst afgesloten voor de periode 2001-2002, met slechts een minimale werking vanaf het najaar 2001. Een tweede beheersovereenkomst betrof uitsluitend het werkjaar 2003. De derde beheersovereenkomst omvatte de periode 2004-2005 en kreeg in 2005 een annex met betrekking tot de uitreiking van de Cultuurprijzen Vlaanderen en het eerste halfjaar van de recurrente fase van het Cultuurdatbanktraject. De vierde en huidige beheersovereenkomst betreft de periode 2006-2010.

Aan de opmaak van de huidige beheersovereenkomst gingen uitgebreide en ernstige gesprekken vooraf. De werking van CultuurNet Vlaanderen werd overwegend als succesvol geëvalueerd, met voorbehoud bij het Cultuurdatbanktraject. De ontwikkelingsfase is immers nog steeds niet afgerond en liep een belangrijke vertraging op. De gesprekken over de nieuwe beheersovereenkomst hechtten groot belang aan de specifieke positionering van CultuurNet Vlaanderen ten aanzien van de overheid en de sectoren in het cultuur- en jeugdwerklandschap.

Daarnaast stelde ik CultuurNet de vraag om zich nog meer te focussen op de publieksgerichte exploi-

tatie van het Cultuurdatbanktraject, omdat dit nog steeds de belangrijkste prioriteit is van CultuurNet. Deze gedeeltelijke heroriëntering bleek geen gemakkelijke oefening. Op 9 februari werden de laatste knelpunten en onduidelijkheden met alle betrokkenen besproken. Ik zal de beheersovereenkomst een van de volgende dagen afwerken.

Er is een heel uitgebreide evaluatie gebeurd. Er is gezonde spanning geweest tussen de administratie en CultuurNet Vlaanderen. Die heeft voor positief gevolg gehad dat er bij de voorbereiding van de beheersovereenkomst 2006-2010 zeer uitgebreide gesprekken zijn geweest. De administratie heeft een ernstige doorlichting gedaan van CultuurNet Vlaanderen. Ik vind dat niet slecht omdat alle knelpunten en onduidelijkheden daardoor zijn weggewerkt.

Mijnheer de voorzitter, ik heb er geen probleem mee om de beheersovereenkomst, vooraleer ik ze goedkeur, voor advies aan uw commissie voor te leggen. Ik wil deze commissie echter niet tot een adviescommissie herleiden. Ik weet dan ook niet of dit een goed voorstel is, maar daarover kunt u straks beslissen tijdens de besloten vergadering. Het is een aanbod waarmee ik duidelijk wil maken dat dit voor mij een belangrijke beheersovereenkomst is. Ik heb er geen probleem mee om dit vrijwillig te doen. Misschien zullen sommigen zeggen dat ik hen hierdoor mee in bad trek, maar ik schuif mijn verantwoordelijkheden zeker niet af. Ik wil vooral transparant werken. U kunt er evengoed voor kiezen om de beheersovereenkomst te analyseren nadat ze is goedgekeurd.

Elke nieuwe beheersovereenkomst wordt automatisch voorafgegaan door een uitgebreide evaluatie van de vorige. Dit maakt deel uit van elk proces dat tot een nieuwe beheersovereenkomst leidt. Zoals hierboven reeds gesteld, gingen aan de opmaak van de huidige beheersovereenkomst een hele reeks gesprekken vooraf. Ook tussentijds werd de werking van CultuurNet Vlaanderen van dichtbij opgevolgd via onder andere waarnemers van kabinet en administratie in de bestuursorganen, via de ambtelijke stuurgroep die voor het Cultuurdatbanktraject werd ingesteld, via actieplannen en jaarverslagen, en via tal van tussentijdse overlegmomenten. Het Cultuurdatbanktraject was hierbij telkens een belangrijk, zelfs het belangrijkste aandachtspunt.

Een eindbeoordeling kan ik nog niet geven vermits de uiteindelijke oplevering ervan pas in juni dit jaar wordt verwacht. Er is geen externe audit gebeurd. Ik ga ermee akkoord dat externe audits helemaal geen

uiting moeten zijn van wantrouwen. Integendeel, ik heb dat voor andere werkingen ook al uitgevoerd, veeleer ter versterking van de werking dan ter stof-fering van kritiek. Integendeel: een goede audit zou problemen kunnen voorkomen en kritieken pareren.

Verder is er een probleem dat CultuurNet Vlaanderen overstijgt: ik krijg het steeds moeilijker om voorstellen inzake informatica te beoordelen. IT-aanbiedingen zijn vreselijk duur, dat is ten minste mijn indruk. Uit gesprekken die ik de afgelopen weken heb gevoerd, heb ik wel geleerd dat er bekwame IT-managers zijn die relatief goedkoop IT-audits uitvoeren. Misschien moeten we daarnaar grijpen om onze instellingen te beschermen? Offertes zijn niet altijd erg doorzichtig, ook niet altijd voor de IT-specialisten van de administratie. Dat geldt ook voor de mensen van CultuurNet Vlaanderen. Een extern advies is misschien nodig.

De derde vraag over cultuurparticipatie wijst op een aantal misverstanden. Het is immers van belang om vooraf een juiste inschatting te maken van wat wél en wat niet tot de opdracht van CultuurNet Vlaanderen behoort, en om de opdracht van CultuurNet Vlaanderen te situeren in het ruimere cultuurparticipatiebeleid. CultuurNet Vlaanderen levert weliswaar een belangrijke bijdrage aan het beleid op het vlak van cultuurparticipatie, maar valt er niet helemaal mee samen. Het cultuurparticipatiebeleid is immers veel breder dan de opdracht die aan CultuurNet Vlaanderen werd toegewezen.

Ten behoeve van het ruimere cultuurparticipatiebeleid heeft CultuurNet Vlaanderen voor de periode 2006-2010 de opdrachten om via cultuurcommunicatie en cultuurmarketing mensen te stimuleren om meer aan cultuur te participeren, en om via informatie- en onthaalservices belangstellenden het makkelijker te maken om aan cultuur te participeren. CultuurNet Vlaanderen focust bij de uitvoering van deze twee opdrachten prioritair op een optimale publieksgerichte exploitatie van de Cultuurdatbank, op prospecten en incidentele participanten – die ongeveer 60 percent van de bevolking vertegenwoordigen -, en op actieve samenwerking met tal van partners op diverse niveaus, zowel binnen als buiten de culturele sector. Wat de vraag over de meting betreft, heeft de vraagsteller gelijk om 'de cultuurparticipanten' gelijk te stellen met 'de gebruikers', en niet met het culturele veld.

Het is de bedoeling dat CultuurNet Vlaanderen in eerste instantie een bijdrage levert aan het behoud,

het vergroten en het verbreden van de cultuurparticipatie. Daarvoor is de Cultuurdatabank wel degelijk een belangrijke en noodzakelijke hefboom. De focus ligt dus op de toeleiding naar het bestaande culturaanbod: op publieksbehoud, op publieksvergroting én op publieksverbreding. De benadering van CultuurNet is vooral 'generalistisch' en richt zich per definitie niet op zogenaamde nichegroepen. De databank en de webstek zijn gericht op een brede verzameling die niet systematisch wordt ontrafeld tot specifieke doelgroepen.

Toch biedt de output van CultuurNet een goede vertrekbasis om ook sterk doelgericht te werken. Het voorbeeld van 'de jongeren' is daar een mooie illustratie van. CultuurNet sloot een bondgenootschap met CJP en Canon-Cultuurcel en produceerde 'de Ambrassadeurs'. Op basis van dit verkennend en sensibiliserend werk is de opdracht om de Cultuurdatabank ook voor jongeren te ontsluiten expliciet overgenomen door het Cultureel Jeugdpasspoort Vlaanderen. Nog dit jaar komt er een speciaal voor en door jongeren gebouwde webstek. Die website steunt op de Cultuurdatabank, maar bevat een aparte, jongerenspecifieke interface.

Ook het project 'Vlieg-je-mee' is een succesvolle manier om het generalistische basisproduct, de Cultuurdatabank en de webstek, op een originele wijze voor een heel specifieke doelgroep te ontsluiten. Met 'de Vlieg' krijgen alle aanbiedingen voor gezinnen met jonge kinderen het icoontje van een 'vlieg'. Er is geen aparte webstek, maar het bestaande aanbod wordt met een speciaal label toch doelgericht ontsloten: via ketnet.be voor kinderen, via yetiworld.be voor tieners en via cultuurweb.be voor ouders, familie en begeleiders. Ook 'Vlieg-je-mee' is een samenwerkingsproject, van CultuurNet, via het VCOB van de bibliotheken, via Cultuur Lokaal van cultuurcentra, maar ook van het Steunpunt Jeugd en de VVJ.

Deze voorbeelden betreffende de jongeren en de gezinnen met jonge kinderen bewijzen dat CultuurNet met zijn algemene werking een fundament biedt voor heel specifieke cultuurparticipatieprojecten. Ook voor andere doelgroepen kan en zal hieromtrent nog werk worden geleverd. In elk onderdeel van mijn cultuurparticipatiebeleid komen de Cultuurdatabank en cultuurweb.be heel specifiek aan bod.

Als eerste deel van mijn antwoord op uw vierde vraag over de Cultuurdatabank wil ik beklemtonen dat het potentieel ervan niet mag worden verengd tot cultuurweb.be. Uit het vorige antwoord kunt u

al afleiden dat de Cultuurdatabank vooral een brede en veelkantige basis biedt voor tal van toepassingen. Daarbij wil ik ook – misschien is het een dooddoener – stellen dat 'het publiek' niet bestaat. 'Het publiek' wil ook niet alle informatie op één enkele site; 'het publiek' kan en wil ook niet louter het internet gebruiken. Er zijn veel soorten publieken die in hun zoektocht naar informatie veel kanalen hanteren, vaak meerdere tegelijk.

Cultuurweb.be vult een belangrijke leemte in Vlaanderen op, maar is geenszins een doel op zich en heeft geenszins de ambitie om dé absolute referentiesite te worden voor cultuur. Dit zou een naïef en onrealistisch uitgangspunt zijn omdat dergelijk uitgangspunt geen rekening houdt met het verschillende gedrag van mensen bij het zoeken naar informatie. CultuurNet verrichte daarover indringende en omvattende research. Precies daarom werd er van bij aanvang bewust geopteerd voor een multichannel concept. Daarbij is de Cultuurdatabank erop gericht om vele andere kanalen, zowel on line als off line, met cultuurinformatie te voeden. Het uitgangspunt is duidelijk: wie op zoek gaat naar informatie over cultuur in zijn regio of interesseveld, moet die informatie ook snel en gemakkelijk vinden, ongeacht via welk kanaal men zoekt.

Ook al is de realisatie van de Cultuurdatabank nog niet voltooid en rijzen er nog technische problemen, toch worden zelfs nu reeds tal van informatiekanalen op diverse echelons, in diverse sectoren en van diverse aard op maat van de gebruikers door de Cultuurdatabank bevoorrad. Op lokaal vlak zijn dit bijvoorbeeld de gemeentelijke en regionale sites en de informatiebladen van de regio Kortrijk; de sites, informatiebladen en informatiekantoren van Hasselt, Brugge, Leuven, Mechelen en nog vele andere. Het bereik reikt dus veel verder dat de bezoekers van cultuurweb.be.

Overigens wordt nog dit voorjaar aan alle Vlaamse gemeenten een eenvoudige interface aangeboden zodat de voor de gemeente of regio relevante cultuur- en vrijetijdsinformatie vrij eenvoudig op hun eigen site kan worden gepubliceerd. CultuurNet Vlaanderen geeft op mijn verzoek prioriteit aan het lokale niveau, omdat uit onderzoek blijkt dat veruit de meeste mensen zich zelden meer dan 30 kilometer verplaatsen om aan cultuur te participeren.

Maar er is meer: ook nu reeds, dus nog voor de CultuurDatabank formeel is opgeleverd en optimaal functioneert, worden tal van andere communica-

tiekanalen door de CultuurDatabank bevoorrad, zowel on line als off line. Onlinekanalen zijn bijvoorbeeld de cultuuragenda van De Standaard Online, Sherpa.be, het kinderaanbod van Ketnet.be, de Tele-net-portaalsite, het muziek- en festivalaanbod van stella-arts.be, yetiworld.be en binnenkort ook een chatprogramma op msn.be, hetnieuwsblad.be, het-volk.be, degentenaar.be, enzovoort.

Voorbeelden van offlinepubliekskanalen zijn onder meer de cultuur- en filmagenda's van De Standaard, de agenda van Brussel Deze Week, De Morgen, Gazet van Antwerpen, Belang van Limburg, regionale televisiezenders als ATV, stedelijke infokiosken van Gent, Hasselt,... Ik hoop dat u inziet dat de investering in dit instrumentarium wel degelijk een maximale output en een maximaal bereik beoogt en dus ook – op voorwaarde uiteraard dat het goed functioneert – wel degelijk verantwoord is en zelfs zijn gelijke niet kent.

U vraagt waarom is geopteerd voor de gedecentraliseerde invoer van data. Het antwoord is dubbel. Ten eerste gebeurt dat omdat de centrale invoer van zoveel data gespreid over zoveel sectoren en gemeenten een onmogelijke zaak zou zijn, en ook omdat zo'n werkwijze erg duur zou zijn, want je zou er veel meer mensen voor nodig hebben. Een andere reden is de kwaliteit van de data. Wie kent immers beter zijn aanbod dan de betrokkene zelf?

De tweede vraag is relevanter, namelijk die over één centrale databank. De huidige technologie laat noch een vlotte en kwalitatieve uitwisseling tussen databanken, noch het vlot zoeken in diverse databanken tegelijk toe. Het technische concept is bij aanvang van het project uitgebreid onderzocht. Eén centrale databank is daarbij vrijwel onontbeerlijk gebleken om de levering van dezelfde informatie aan tal van kanalen, de zogenoemde multichannelaanpak, zo gestructureerd mogelijk te maken en hierop kwaliteitscontrole te kunnen uitoefenen. Dat maakt het inderdaad zwaarder om informatie uit bestaande bronnen te verzamelen. Toch werden dergelijke koppelingen tussen databanken al gerealiseerd om gegevens zoveel mogelijk automatisch te verzamelen in de centrale databank.

Tussentijdse ervaring heeft evenwel geleerd dat dit echter telkens een vrij grote inspanning vergt. CultuurNet Vlaanderen heeft mij meegedeeld dat aan dit knelpunt gewerkt wordt, zodat koppelingen haalbaarder zouden worden voor meer organisaties. Geachte collega's, u zult nu ongetwijfeld ook een ver-

gelijking maken met de centrale catalogus van het Vlaams Centrum voor Openbare Bibliotheken. Ook ik heb er lang over gedaan om te begrijpen waarom een dergelijke koppeling tussen alle aanwezige databanken niet op een eenvoudige en goedkope wijze kan worden gerealiseerd.

Op de vraag waarom niet gekozen is voor een loutere portaalsite met een zoekfunctie heb ik al uitgebreid geantwoord. Ik heb verwezen naar de uitdrukkelijke en bewuste keuze voor een multichannelconcept, zodat meer mensen via verschillende soorten kanalen, zowel off line als on line, kunnen worden bereikt. Maar ook wat specifiek cultuurweb.be zelf betreft, ben ik overtuigd van de grote meerwaarde van het huidige concept voor de gebruiker. Het is veel meer dan een loutere portaalsite, die bovendien in grote mate afhankelijk zou zijn van de vaak nog bedroevende kwaliteit van diverse culturele websites. Ten aanzien van de potentiële gebruikers zou ze niet verenigbaar zijn met de kwalitatieve en kwantitatieve eisen van de informatie.

Nu weet ik ook wel dat de websites van sommige grote huizen verder staan. Misschien moeten we daar dan ook de streefnorm van maken. Ik probeer hier enkel aan te tonen dat er naast die enkele grote huizen ook andere zijn, die gebruik maken van deze informatie, van de Cultuurdatabank en van cultuurweb.be. Ik ga ervan uit dat cultuurweb.be meer moet zijn dan een site die de webstek van de AB vervangt. Ik ben er trouwens niet zeker van dat die site van eenzelfde niveau zou zijn. De actieve cultuurgebruiker heeft inderdaad ook andere mogelijkheden om informatie in te winnen.

Wat de metingen betreft, is het inderdaad onontbeerlijk om de werking van de Cultuurdatabank, van cultuurweb.be en van de verspreiding van de informatie naar diverse andere kanalen continu te monitoren en te meten. Vanzelfsprekend wordt dit binnen de operationele werking van CultuurNet Vlaanderen nu al gedaan aan de hand van een set indicatoren, die werd ontwikkeld in overleg met de ambtelijke stuurgroep van het cultuurdatabanktraject. In een echte nulmeting wordt voorzien op het moment van formele oplevering en aanvaarding van het basisinstrumentarium. Vermoedelijk gebeurt dit op 1 juli 2006. Natuurlijk is voor de meting de gebruiker de cultuurparticipaat.

Mijnheer Vanackere, de door u geschetste bedenkingen en meldingen van problemen vanuit de culturele sector zijn ook bij CultuurNet Vlaanderen bekend. In de periode november-december 2005 heeft Cul-

tuurNet Vlaanderen een uitgebreide onlinegebruikersbevraging gedaan bij alle toenmalige gebruikers of invoerders van www.cultuurdatbank.be. Daarboven vinden er regelmatig infosessies plaats en wordt geregeld overleg gepleegd met tal van culturele intermediaire actoren. Op basis van de resultaten hiervan werden een aantal pijnpunten gedetecteerd en een actieplan opgemaakt om de applicatie en de gebruiksvriendelijkheid ervan te optimaliseren.

Buiten een aantal kleinere aspecten zijn het vooral de performantie en stabiliteit van de Cultuurdatbank, de doorstroming van gegevens uit de Cultuurdatbank naar cultuurweb.be, alsook het vereenvoudigen van de invoerschermen die de grootste aandacht en prioriteit krijgen. Het ligt in de bedoeling om de gebruikersbevraging via diverse methodieken regelmatig te herhalen, zodat de impact van de verbeteringen gemeten kan worden en eventuele nieuwe knelpunten gedetecteerd kunnen worden. CultuurNet Vlaanderen probeert hier ook steeds zo open en duidelijk mogelijk over te communiceren met zijn partners.

De jaarlijkse kost voor de recurrente fase van het cultuurdatbanktraject – het onderhoud, de exploitatie, de beperkte aanpassingen en ontwikkelingen van het basisinstrumentarium, enzovoort – werd door CultuurNet Vlaanderen begroot op 1,4 miljoen euro op jaarbasis. Het overgrote deel daarvan gaat naar personeelskosten. Het verzekeren van de recurrente werking van het cultuurdatbankinstrumentarium zal via de nieuwe beheersovereenkomst als belangrijkste kernopdracht aan CultuurNet Vlaanderen worden toegewezen. Hiertoe werd en wordt de jaarlijkse subsidie van CultuurNet Vlaanderen stapsgewijs verhoogd met 1,2 miljoen euro. Ze is dus niet volledig kostendekkend.

In 2005 was er een verhoging met 700.000 euro. In 2006 heb ik aanvaard om daarvoor 300.000 euro in te schrijven. Ik heb toen gezegd dat er in 2007 nog een eenmalige verhoging van 200.000 euro zou worden doorgevoerd. Een eventueel tekort moet binnen de totaalsubsidie of via bijkomende eigen inkomsten en mogelijke partnerships met derden, eventueel ook buiten de cultuursector, worden opgevangen.

U had het daarnet over de annex van de beheersovereenkomst. We hebben daarvoor in twee aspecten voorzien. Er is geen sprake van dat buiten de middelen die we na de begrotingsbesprekingen hadden ingeschreven, nog extra middelen ter beschikking zouden worden gesteld voor de werking van Cultuur-

Net Vlaanderen. Ik heb voor 2005 en voor 2006 in deze middelen voorzien. Ik heb in het verleden al een verhoging met 200.000 euro aangekondigd. Voor alle duidelijkheid, het is niet de bedoeling om het bedrag hierbovenop nogmaals te verhogen. Dit is de conclusie die we in onderling overleg hebben getrokken.

De recurrente opdracht met betrekking tot het cultuurdatbankproject slaat vooral op het beheer en het onderhoud van de Cultuurdatbank en van cultuurweb.be. Ik zal even de puntjes overlopen die in het licht van de nog af te sluiten beheersovereenkomst zijn geformuleerd. De Cultuurdatbank en cultuurweb.be moeten verder worden geoptimaliseerd en gebruiksvriendelijker worden gemaakt. Door de Cultuurdatbank nog ruimer bij de sector bekend te maken, moet de content-verzameling worden geoptimaliseerd en verbreed. Ik heb het hier over de sector in de ruimste zin van het woord. De rechtstreekse invoer in de Cultuurdatbank moet blijvend worden gestimuleerd. Door middel van partnerships moeten verder gegevens worden verzameld. Door middel van de verdere ontwikkeling van diverse partnerships, met inbegrip van datalevering aan diverse media, lokale besturen, intermediaire organisaties en andere actoren, moet de data-ontsluiting worden geoptimaliseerd en verruimd. De cultuursite moet actief in de markt worden geïntegreerd. Voor eventuele grotere uitbreidingen van het bestaand instrumentarium, echt nieuwe trajecten of nieuwe ontwikkelingen wordt niet in bijkomende middelen voorzien. Dergelijke nieuwe trajecten zijn volledig afhankelijk van de hiervoor extern te genereren nieuwe middelen en partnerships.

Ik wil even een zijspiongetje maken. Onlangs heeft de VRT zijn plannen voor een driesporenbeleid voor cultuurprogrammatie voorgesteld. Naast dit driesporenbeleid wil de VRT ook in een crossmediale ontsluiting voorzien. Het gaat hier om een groot en ambitieus project inzake nieuwe media en het internet. Eigenlijk heeft CultuurNet dit al grotendeels voorbereid en in bepaalde mate zelfs al uitgevoerd. Het spreekt voor zich dat de VRT bij het uitwerken van dit ambitieuze plan een beroep kan doen op wat we al in CultuurNet hebben geïnvesteerd. Toerisme Vlaanderen en privé-partners doen al een beroep op de investeringen die we hebben gedaan. Dit creëert uiteraard een mogelijkheid om inkomsten te genereren. Die inkomsten kunnen vervolgens worden aangewend om verdere stappen te zetten. Ik wil dit meerjarenplan mee uittekenen. Het is niet de bedoeling de investeringen die vanuit de culturele sector

tot stand zijn gekomen uiteindelijk enkel vanuit een commercieel oogpunt optimaal te benutten.

Voor mij is de discussie over het prijskaartje gesloten. Dit geldt ook voor nieuwe investeringen. We hebben hier duidelijke afspraken over gemaakt. We hebben zwaar in CultuurNet en in het bijbehorend instrumentarium geïnvesteerd. Ik ben het alvast eens met de mensen die vinden dat het hier over veel geld gaat. Sommigen zijn allicht van mening dat we nog niet voldoende hebben geïnvesteerd. Wat mij betreft, hebben we wel voldoende geïnvesteerd. Misschien kan dit project in de toekomst niet enkel inhoudelijk, maar ook financieel vruchten afwerpen.

Het is steeds een van onze uitgangspunten geweest de taken van een aantal steunpunten te reduceren. Ten gevolge van de uitdrukkelijke prioriteit die aan het cultuurdatabanktraject is gegeven en van de aanzienlijke kostprijs van dit project, wordt de ondersteuning van individuele organisaties en instellingen in de loop van de periode 2006-2010 gedeeltelijk in de richting van het collectief onthaal en van de collectieve marketing geheroriënteerd. Dit moet in functie van de eigen directe doelstellingen en van de prioriteiten van CultuurNet gebeuren. De steunpuntfunctie van CultuurNet schuift geleidelijk aan verder op in de richting van een direct publieksgericht cultuurcommunicatie- of cultuurmarketingcentrum. Het accent zal steeds nadrukkelijker op de toeleiding naar het bestaande cultuuraanbod en op de occasionele en direct potentiële participanten komen te liggen.

Wat de in vele opzichten succesvolle Dag van de Cultuurcommunicatie betreft, kan ik de vraagsteller geruststellen: dit evenement blijft bestaan. De inhoudelijke focus zal, in overleg met CultuurNet, in de lijn van de eigen prioritaire aandachtspunten worden geheroriënteerd. Omwille van de budgettaire keuzes die we hebben gemaakt, hebben we de beoogde combinatie niet kunnen waarmaken. Ik wil hier geen bijkomende middelen aan besteden. Ik kan het eigenlijk niet anders verwoorden.

Het cultuurdatabankproject is en blijft een complexe aangelegenheid. Het project is beweeglijk en verre van vanzelfsprekend. De afgelegde weg is glibberig gebleken. We hebben talrijke, vooral onverwachte hinderpalen ontmoet. Deze hinderpalen waren niet enkel van technische, maar ook van communicatieve en strategische aard. CultuurNet heeft de voorbije jaren blijk gegeven van een groot probleemoplossend vermogen. Het heeft echter ook veel geld gekost. Op dit vlak deel ik de bekommernissen van de vraagstel-

ler. Het gaat hier om een complex, moeilijk en kostenintensief project. We moeten dit evenwel durven relativeren. Vergelijkbare projecten in andere sectoren kosten vaak het tienvoudige en bereiken vaak niet eens een afdoende kwaliteitsbasis. Deze algemene bedenking betreft alles waar de informatica ons mee opzadelt.

Ik voel me sterk betrokken bij dit project. Ik koester nog steeds hoge verwachtingen. Ik hoop dat de performantie, de slagkracht en de pertinentie van de Cultuurdatabank en van cultuurweb.be op korte termijn zullen groeien. Ik hoop dat dit antwoord heel wat twijfels heeft weggenomen. Er wordt volop geoogst. Ik ben het evenwel eens met de stelling dat het project op korte termijn nog moet groeien.

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Ik wil het debat niet langer rekken. Ik bedank de minister voor het feit dat hij mijn vragen zo ernstig heeft genomen en zo uitvoerig heeft beantwoord. We zouden de hele discussie kunnen herbeginnen, maar ik wil dit niet doen. Uit de antwoorden van de minister blijkt immers dat hij de doelstellingen van de commissie deelt. Hij is bereid om, samen met ons, over verbeteringen na te denken. Dit volstaat voor mij. Alles kan beter, maar we houden de richting tenminste al in het oog.

Ik heb met genoeg vastgesteld dat de minister tweemaal uitdrukkelijk heeft gesteld dat de cultuurparticipatie voor hem de ultieme gebruiker is. Het gaat hier dus niet in eerste instantie om de potentiële participanten of om de actoren op het terrein.

Tot slot wil ik nog opmerken dat we de neiging hebben te denken dat we hier nog veel IT-specialisten op moeten loslaten. Dat denk ik echter eerlijk gezegd niet. Ik denk niet dat daar het kalf gebonden ligt. Het al dan niet ingewikkeld en duur worden van een zaak heeft zelden te maken met IT-keuzes, maar met de keuze wat men eigenlijk wil doen. Dat zal elke IT-specialist u bevestigen. Om die reden vroeg ik zo nadrukkelijk waarom er niet is nagedacht over een portaalsite. Dat had de zaak in termen van ontwikkelingskosten veel eenvoudiger gemaakt. Als je water naar de zee wilt dragen, zullen specialisten uitleggen hoe dat zo goedkoop mogelijk kan gebeuren. Je kunt echter ook van mening zijn dat het geen zin heeft om water naar de zee te dragen. Of het hier gaat om iets dat nuttig is, zal moeten blijken uit de proof of the pudding, en die moet gebeuren door de cultuurparticipatie.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Steven Vanackere tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de aanhoudende malaise bij de Beursschouwburg

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Mijnheer de minister, de Beursschouwburg heeft altijd al een wat originele positie ingenomen in de Brusselse cultuurscène. Hij ligt vlakbij de AB en heeft zich als kunstencentrum gespecialiseerd in hedendaagse multidisciplinaire kunstenvorming. Sinds enkele jaren moet de schouwburg wel rekening houden met de letterlijk en figuurlijk vernieuwde KVS en het Kaaitheter die ook meer zijn geworden dan loutere theaterhuizen, en vooral ook met enkele nieuwe spelers op de artistieke markt.

Het gaat om een laboratoriumhuis en dat moet zich per definitie vaker dan anderen opnieuw uitvinden en telkens opnieuw nieuwe stukken uit het kunstendomein verkennen. Het gaat dus om een conjunctuureel riskantere omgeving om in te werken. Wie van een tijdelijke inzinking gebruik maakt om de vleugels te knippen, is niet goed bezig.

Er is duidelijk nieuwe inspiratie nodig, maar we willen geen paniekvoetbal. We laten het artistieke en maatschappelijke debat eerst nog wat voortwoeden. Er mogen echter geen verkeerde conclusies worden getrokken uit een periode van malaises: een instelling als de Beursschouwburg blijft nodig in Brussel. De malaise waarvan sprake in de titel van mijn vraag dateert van 1 maart. Intussen zijn er al een aantal dingen gebeurd. In de perskoppen van een aantal weken geleden was er nog sprake van 'calvarietocht', 'onthoofd', 'op de dool'. Vandaag lezen we 'Beursschouwburg zoekt sterke figuur voor andere koers' en 'Van ronddobberend schip naar toonaangevend huis'. De toon is dus veel positiever geworden.

De missie zoals die is verwoord in het beleidsplan 2006-2009 bepaalt duidelijk: 'Als Brussels kunstencentrum laat de Beursschouwburg zich grondig tekenen door die stad. Hier geen monocultuur, maar constante kruisbestuiving: van talen en vormen, disciplines en genres, kunst en dagelijkse rea-

liteit, van feest en ernst. De Beursschouwburg is een transitzone, wil een podium bieden aan werk in ontwikkeling, aan nieuwe formats en disciplines, aan de kunstenaars en denkers van morgen. De Beursschouwburg presenteert zijn activiteiten via thematische programma's, die de afzonderlijke elementen een context bieden en commentariëren. Niet het grote publiek, maar veeleer vele en verschillende publieken proberen we aan te spreken.'

Mijnheer de minister, ondanks een positief zakelijk advies van de administratie Cultuur en het positief artistiek advies van de beoordelingscommissie Kunstencentra en Werkplaatsen voor een structurele subsidie van vier jaar, besliste u vorig jaar in juni dat de Beursschouwburg slechts een subsidie kreeg voor twee jaar. U motiveerde dit als volgt: 'Ik sluit me aan bij het geïntegreerde positieve eindadvies, maar wil de structurele ondersteuning wel beperken tot twee jaar. De organisatie verkeert momenteel duidelijk in een fase van herprofilering zowel voor wat betreft de eigen werking en intenties als voor wat betreft haar rol en functies binnen het Brusselse cultuurlandschap. Wel moet de Beursschouwburg deze structurele ondersteuning van de Vlaamse Gemeenschap laten uitmonden in een actief partnerschap met het Vlaamse culturele netwerk.'

We hebben in de commissie al meermaals gesproken over uw benadering. U meent dat de erkenning van twee jaar niet moet worden beschouwd als een negatief advies. U wilt tijdens de komende twee jaar intensief met de betrokken actor bekijken welke oriëntatie nuttig wordt geacht. U geeft geen erkenning van vier jaar omdat u een soort inertie wil vermijden. Dat betekent ook dat we in de korte tijd die ons is toegemeten goed moeten weten waar we mee bezig zijn.

Intussen is bijna de voltallige ploeg die dit beleidsplan heeft uitgetekend, opgestapt of ontslagen. We zijn bijna een jaar verder, maar het lijkt erop dat de Beursschouwburg zich nog steeds bevindt 'in een fase van herprofilering zowel voor wat betreft de eigen werking en intenties als voor wat betreft haar rol en functies binnen het Brusselse cultuurlandschap'.

Mijnheer de minister, hebt u al afspraken gemaakt met de Beursschouwburg over de uitvoering van het ingediende beleidsplan in ruil voor de 750.000 euro subsidies van de Vlaamse Gemeenschap?

Aangezien de Beursschouwburg slechts een erkenning voor twee jaar kreeg, moet hij tegen begin 2007

een nieuwe subsidieaanvraag en beleidsplan indienen. Hebt u al gesprekken gehad met de Beursschouwburg om de voorwaarden die u hebt gesteld aan de erkenning voor twee jaar gerealiseerd te krijgen? Wat moet de Beursschouwburg doen om te vermijden dat hij volgend jaar een slecht rapport krijgt? Werden er reeds contacten gelegd met de andere culturele spelers in Brussel om tot een complementaire werking te komen, en zo ja, wat zijn hiervan de resultaten?

Ik heb ook nog een aantal vragen over het beleidsmatige aspect. De creativiteit komt vaak uit de culturele sector. Het politieke niveau moet zorgen voor een context die beheersmatig zo betrouwbaar, voorspelbaar en correct is dat de artistiekelingen zich niet te veel moeten bekommeren om achterstallige RSZ en dergelijke meer.

Om een privé-vzw als de Beurs te laten gedijen, is er niet alleen een artistiek mission statement nodig, maar ook een stevige zakelijke leiding en een stabiele raad van bestuur die het schip op betrouwbare wijze in de hand houdt. Welke instrumenten hebt u om dit proces in gunstige zin te beïnvloeden? Hebt u een regeringscommissaris in de raad van bestuur? Toen ik die vraag voor het eerst formuleerde, zeiden een aantal medewerkers dat de raad van bestuur een vzw is die zichzelf opnieuw creëert en dus niet wordt aangeduid door de Vlaamse Gemeenschap. Ik geef echter meteen een tegenvoorbeeld: TV Brussel is ook zo'n vzw, en toch is er een regeringscommissaris.

De Vlaamse Gemeenschap is eigenaar van het gebouw waar de Beursschouwburg is gevestigd. In antwoord op een vraag om uitleg verduidelijkte u vorig jaar: 'Los van de betoelaging voor de artistieke werking wordt vanaf 2005 voorzien in een beheersbudget voor het onderhoud van het gebouwencomplex.'

In het beleidsplan van de Beursschouwburg lezen we daarover: 'Voor het beheer van het gebouw zal een beheersovereenkomst afgesloten worden met de Vlaamse Gemeenschap, die eigenaar is van het gebouw. Op dit ogenblik' – dus najaar 2004 – 'is die beheersovereenkomst in volle voorbereiding. De implicaties die deze zal hebben voor onze financiële verslaggeving zijn nog niet volledig duidelijk.' Werd deze beheersovereenkomst ondertussen afgesloten en zo ja, welke afspraken zijn er gemaakt in verband met het beheer van het gebouw en de huisvestingskosten? Hoeveel bedraagt de jaarlijkse subsidie aan de Beursschouwburg voor het onderhoud van het gebouwencomplex? Zijn er ook afspraken gemaakt in verband

met het optimaliseren van de eigen inkomsten, door bijvoorbeeld het in concessie geven van het café en de verhuur van de zalen?

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Mijnheer de voorzitter, in tegenstelling tot zijn vorige vraag problematiseert de heer Vanackere hier te weinig de thematiek. Er is inderdaad een positieve trend omdat er een nieuwe directeur is in de persoon van Cis Bierinckx. Zolang er geen duidelijke taakomschrijving is van de Beursschouwburg of zolang die zich niet duidelijk kan profileren, vrees ik echter dat ook dit weer een stadium is in een vervolgverhaal waarvan het einde nog lang niet in zicht is.

In sommige persartikelen heb ik gelezen dat de Beursschouwburg enkel een communicatieprobleem heeft. Anderen zeggen dan de malaise ingebouwd zit in het vernieuwde gebouw. Nog voor anderen is de culturele uitstraling verdwenen en is de schouwburg te weinig geëvolueerd en wordt die te weinig ingeschakeld in het Brussels cultureel netwerk. De AB, de Beursschouwburg, de KVS en het Kaaithater liggen allemaal op een boogscheut van elkaar. De historische van de Beursschouwburg is fantastisch, maar die hervindt zich vandaag niet meer. Het is een pilootproject, maar ik vraag me af in welke richting. Er doen allerlei scenario's de ronde. Sommigen pleiten ervoor om er een presentatieplaats of een werkplaats van te maken voor beginnende kunstenaars. Anderen pleiten voor een podium voor een kunstenaar, iemand met groeimogelijkheden. Dit zal dan weer botsen met uw filosofie waarbij u het moeilijk hebt om kunstenaars die op zichzelf opereren, te subsidiëren binnen het Kunstendecreet.

Minister Bert Anciaux: Neen, ik heb dit nu al duizend keer uitgelegd en ik zou graag hebben dat ten minste de leden van deze commissie de waarheid kennen. Integendeel, ik wil kunstenaars op zich meer ondersteunen. Ik heb er echter geen zin om opnieuw structuren rond al deze kunstenaars te creëren. Het spreekt vanzelf dat ik rechtstreekse ondersteuning wil geven, en daartoe zijn er nog nooit zoveel mogelijkheden geweest.

De heer Erik Arckens: Dat is precies wat ik bedoel. Als die kunstenaar en het huis samenhangen, dan wordt het een structuur. Dat wilt u net vermijden.

Het kan ook een muziekclub worden, maar de akoestiek is niet van die aard om het in die rich-

ting te laten evolueren. Er wordt ook geopperd om er een dansplatform van te maken. Rosas zal haar residentieplaats verliezen bij De Munt, en een vaste residentieplaats is altijd belangrijk, het is een soort toevluchtsoord. De Filhamonie bijvoorbeeld heeft dat niet meer. Heeft de Beursschouwburg wel de nodige repetitieruimte? Ik denk van niet. Het kan ook een centrum worden voor nieuwe media, een hypermoderne toevoeging aan wat al bestaat in Brussel. Het kan ook een bijhuis worden van de KVS en het Kaaitheater.

Er is 14 miljoen euro gestopt in de vernieuwing van het gebouw. Toen het af was, was er een enorme hype. Het is 48 uur aan een stuk open geweest. Het gekke is dat men zich nooit vooraf de zeven klassieke Latijnse vragen heeft gesteld. Vorig jaar hebben we dan nog een kleine discussie over de Bronks gevoerd, maar die is nu weggefallen. Mijnheer de minister, hoe moet het nu verder in 2006?

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Mijnheer Arckens, u neemt bijna de vraag over. U vindt dat ik niet voldoende problematiseer. Ik wil met deze vraag net bereiken dat er positiever wordt gedacht. Iedereen weet dat er problemen zijn geweest. Het helpt ons niet vooruit om erbij te blijven stilstaan. Ik wil dat de minister de kans krijgt om uit te leggen hoe hij de zaken ziet. Als hij geen richtingen wil definiëren, dan wil ik vernemen welke omkadering hij daarvoor schetst. Ik heb dan ook geen zin om veel te problematiseren.

De heer Erik Arckens: Mijnheer Vanackere, ik herneem uw vraag helemaal niet. Ik voeg er een aantal elementen aan toe. Ik vind het heel belangrijk dat de zaken worden geproblematiseerd, omdat we ons anders binnenkort weer de vraag zullen moeten stellen wat er moet gebeuren met de Beursschouwburg.

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, dames en heren, laat me toe om de drie eerste vragen samen te beantwoorden aangezien ze, elk vanuit een specifieke invalshoek, een bezorgdheid formuleren over de toekomst van deze belangrijke plek binnen Brussel.

De vraag wordt gesteld in hoeverre de Beursschouwburg haar positie en rol niet moet herzien en complementair moet herijken binnen de hedendaagse realiteit van het kunstenlandschap in Brussel en bij

uitbreiding in Vlaanderen. De door u aangehaalde subsidie van 750.000 euro werd aan de Beursschouwburg in uitvoering van het Kunstendecreet verleend via het besluit van de Vlaamse Regering van 24 juni 2005. De werkingsubsidie voor 2006 wordt toegekend ter uitvoering van het geactualiseerde beleidsplan voor het werkingsjaar 2006 dat door de Beursschouwburg op 14 oktober 2005 is ingediend.

Het probleem is inderdaad dat dit geactualiseerde beleidsplan werd opgesteld door de toenmalige artistieke en zakelijke leiding van de Beurs. Zoals bekend, heeft vrijwel iedereen die een leidende functie bekleedde de voorbije weken ontslag genomen of gekregen. De vraag is dan ook of de nieuwe ploeg van de nieuwe directeur, Cis Bierinckx, achter dit geactualiseerde beleidsplan zal staan en het ongewijzigd zal willen uitvoeren. Men mag immers verwachten dat niet alleen de nieuwe artistieke leider zijn eigen accenten zal willen leggen, maar ook dat deze verandering van beleid een herdenking en herpositionering van de plaats van de Beurs in het landschap met zich zal meebrengen. De vraag is dus wat er zal gebeuren als de Beurs het ingediende geactualiseerde beleidsplan niet uitvoert. Kan de Beurs dan een nieuw, geactualiseerd beleidsplan indienen?

Ik wil wijzen op het precedent dat in 2004 is geschapen met de goedkeuring die toenmalig minister van Cultuur Van Grembergen verleende aan het nieuwe beleidsplan van Woestijn '93. Woestijn '93 was als theatergezelschap op basis van het Podiumkunstedecreet structureel gesubsidieerd voor de periode 2001-2005. Begin 2004 besloot Woestijn '93 om op zeer korte termijn uit te kijken naar een nieuwe artistieke leider, in opvolging van Hazim Kamaledin. Daar waren twee redenen voor: de langdurige ziekte van de artistieke leider en de tegenvallende verkoop van de producties van Woestijn '93, verbonden met te lage eigen inkomsten en een tekort van het decretaal vereiste aantal voorstellingen. De heer Karel Vingerhoets was bereid om de artistieke leiding van Woestijn '93 op zich te nemen van februari 2004 tot december 2005, op voorwaarde dat de Vlaamse overheid instemde met de modaliteiten van de overname.

Op vraag van de minister en de administratie diende Woestijn '93 een nieuw artistiek en financieel beleidsplan in voor de periode van februari 2004 tot juni 2005. Dit voorstel is voorgelegd aan de Beoordelingscommissie voor Nederlandstalige Dramatische Kunst. Via zijn nota van 27 april 2004 hechtte toenmalig minister van Cultuur Van Grembergen zijn goedkeuring aan de overdracht van de artistieke

leiding en aan het ingediende beleidsplan. Uiteraard hield deze goedkeuring in dat Woestijn '93 zich ertoe verbond om alle voorwaarden uit het Podiumkunstendecreet en het uitvoeringsbesluit waaraan een structureel gesubsidieerd theatergezelschap moet voldoen, na te komen.

Ik meen dan ook dat naar analogie van deze regeling voor Woestijn '93 het mogelijk moet zijn dat de vzw Beursschouwburg een nieuw geactualiseerd beleidsplan indient als de nieuwe bewindsploeg het geactualiseerde beleidsplan van 14 oktober 2005 niet wenst uit te voeren. Dat laatste is niet onlogisch, want elk beleidsplan is innig verbonden met de visie van de mensen die het moeten uitvoeren.

Wel is het wenselijk dat dit nieuwe geactualiseerde beleidsplan in het verlengde ligt van het bij het aanvraagdossier ingediende meerjarenbeleidsplan. Dit meerjarenbeleidsplan is immers de basis waarop de subsidie voor 2006-2007 steunt. Uiteraard moet ook het nieuwe geactualiseerde beleidsplan voldoen aan de voorwaarden zoals die in het Kunstendecreet en het uitvoeringsbesluit zijn bepaald. Een van de opdrachten die in de beslissing tot erkenning voor een periode van twee jaar is gegeven, is de inpassing van de Beursschouwburg in het netwerk.

Ik wil hier beklemtonen dat ik het volste vertrouwen heb in de nieuwe directeur, de heer Cis Bierinckx, die overigens onlangs nog de Vlaamse Cultuurprijs voor Film mocht ontvangen. Ik ben meer dan tevreden met zijn aanstelling. Onmiddellijk na zijn aanstelling heeft hij als nieuwe directeur contact opgenomen. We zien en spreken elkaar uitvoerig, volgende week woensdag op mijn kabinet. Ik hoop volgende week ook meer te vernemen over zijn nieuwe ploeg en zijn gesprekken met de andere actoren in het Brussels kunstlandschap. Die gesprekken tussen onze culturele actoren hebben trouwens een permanent karakter, en mijn kabinet en ikzelf worden daarvan op de hoogte gehouden. Misschien heeft de Beursschouwburg zich in het verleden iets te weinig in die gesprekken geëngageerd.

– *De heer Werner Marginet treedt als voorzitter op.*

Ik antwoord nu op uw vragen vier en vijf betreffende het beheer van het gebouw. De Beursschouwburg krijgt naar analogie met andere culturele instellingen die zijn gehuisvest in een gebouw waarvan de Vlaamse Gemeenschap eigenaar is, zoals de Singel, de Ancienne Belgique en het Kaaitheater, sinds 2004 een nominatimsubsidie voor het beheer. Deze sub-

sidie bedraagt jaarlijks 300.000 euro. Naar analogie met bovenvermelde instellingen heeft de Vlaamse Gemeenschap op 18 februari 2005 een beheersovereenkomst met de vzw Beursschouwburg afgesloten voor het beheer en de exploitatie van de infrastructuur. Die beheersovereenkomst liep af op 31 december 2005. Voor 2006 is de beheersovereenkomst nog niet geactualiseerd door de turbulenties van het afgelopen halfjaar. Een sereen gesprek over de optimale concretisering kan niet los worden gezien van de artistieke koers die onduidelijk was. Nu de storm is gaan liggen én met een nieuwe kapitein aan boord, kan ook constructief over het beheer en het onderhoud van het gebouwencomplex worden gepraat.

Naast het overleg over de artistieke ambities zal ook het gesprek over de actualisering van deze beheersovereenkomst op korte termijn plaatsvinden. De beheersovereenkomst vermeldt in artikel 14, paragraaf 1, dat namens de Vlaamse Gemeenschap de vergaderingen van de bestuursorganen moeten worden bijgewoond door de commissarissen van de Vlaamse ministers bevoegd voor Cultuur en voor Financiën en Begroting. Tot op heden zijn geen commissarissen aangesteld. Ik beloof dat ook dit probleem op zeer korte termijn zal worden opgelost. Daartoe zal ik binnenkort contact opnemen met de administratie waarvan ik verwacht dat zij in de toekomst zulke hiaten op een consistentere manier meldt. In het kader van de realisatie van het BBB heb ik er alle vertrouwen in dat dit zal gebeuren.

Kort voor de laatste bijeenkomst van de raad van bestuur waarop de nieuwe directeur is aangesteld, heb ik er in een brief aan de raad van bestuur op gewezen dat er wel degelijk een probleem was. Hoewel in de pers stond dat er geen vuiltje aan de lucht was, was er wel degelijk een probleem. Ik keer namelijk subsidies uit voor een plan dat niet wordt uitgevoerd. Met de aanstelling van de nieuwe directeur komt er zicht op een oplossing. Ik zal meewerken aan de realisatie van een nieuw, geactualiseerd beleidsplan. Ik wil niet dat de nieuwe directeur een project op tafel legt dat de Beoordelingscommissie of ik niet kunnen goedkeuren op basis van de beslissing tot erkenning. Ik wil het plan eerst kunnen inkijken en goedkeuren. Natuurlijk moet er ook nog een formele procedure worden afgelegd.

Actieve begeleiding is nodig in de Beursschouwburg. We hebben dat enige tijd geleden geprobeerd. Ik heb dat toen in de grootste vertrouwelijkheid gedaan. Enkele dagen later stond het in alle kranten. Ik wou samen zoeken naar een nieuwe visie en missie. Die

poging werd zwaar afgeschoten. Er werd tegengesproken dat ik op zoek wou gaan naar missie en visie. De feiten hebben intussen iets anders bewezen. Ik heb geen leedvermaak gevoeld, integendeel.

De Beursschouwburg moet opnieuw een visie en missie krijgen. Ik denk dat de keuze voor de heer Bierinckx daartoe een waarborg biedt. We zullen tot een zeer waardevolle invulling komen. Daarbij moet wel uitdrukkelijk rekening worden gehouden met het samenspel tussen alle actoren in het Vlaams cultureel netwerk in Brussel, en niet zoals de jongste tijd de gewoonte geworden was, solostim gaan spelen en liefst zo ver mogelijk van dat netwerk verwijderd blijven. Dat is een verantwoordelijkheid die ik niet alleen bij de vroegere artistieke leider leg.

Ik kan nog niet zeggen welke richting dit moet uitgaan. Ik wil in de eerste plaats een zeer vertrouwelijk overleg en het advies en de voorstellen horen van de artistieke leiding. Ik wil dit een positieve wending geven. We zijn omwille van de omstandigheden bijna een jaar kwijtgespeeld. Dat is een spijtige vaststelling. Het zal niet meer gebeuren. Mij kan men niets verwijten, want ik heb vorig jaar al gepoogd om tot gesprekken te komen.

De voorzitter: De heer Vanackere heeft het woord.

De heer Steven Vanackere: Ik dank u voor uw antwoord, mijnheer de minister. Dit is een wonderlijk toeval. In de culturele sector gaan artistieke werking en visie zelden samen met een zakelijke leiding. Ik ben de eerste om te zeggen dat het beheer van een culturele instelling niet met het hart van die instelling te maken heeft. Een culturele instelling heeft een 'supplément d'âme' nodig. Goeddraaiende instellingen beschikken over beide: een prima artistieke visie en uitvoering én een keurige zakelijke leiding.

Dat heeft niet alleen te maken met personen, maar hangt ook samen met klaarheid en zekerheid vanuit de overheid inzake contract en gebouw bijvoorbeeld. De overheid moet een context aanbieden waarin de instelling zich geen zorgen moet maken over het beheersmatige aspect en zich kan concentreren op het artistieke.

U hebt behartenswaardige zaken gezegd waar ik me volmondig bij aansluit. Het accent dat ik nog wil leggen is de verantwoordelijkheid van de overheid. Daaronder vallen het onderhoud van het gebouw en financiële kredieten. De aanwezigheid van een

regeringscommissaris is een uitstekend idee. Hij mag niet alleen de taak van waakhond krijgen, hij moet de functie van assistent vervullen en mogelijkheden aanwijzen. Een regeringscommissaris in elke instelling waar wij een groot deel van de middelen verzorgen, zou niet misstaan. Ik ben blij dat u dat idee weer oppikt. De afspraken op het beheersmatige vlak moeten zo snel mogelijk worden ingevuld.

De voorzitter: De heer Arckens heeft het woord.

De heer Erik Arckens: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, u stelt dat de verantwoordelijkheid voor wat is fout gelopen in het verleden niet alleen bij de artistieke leiding ligt. Waar ligt ze dan nog? U bent het parlement verschuldigd dat te vertellen.

Ik ben echt sceptisch geworden. Wat doet u zeggen dat de zaken er met de heer Bierinckx anders zullen uitzien? U wilt helpen meedenken en sturen waar nodig. Dat heb ik toch goed begrepen? U wilt actief begeleiden. Ik heb u enkele scenario's gegeven, onder meer van dans en beeldende kunst. Kunt u een tipje van de sluiters oplichten? Kunt u ons vertellen welke richting dat uitgaat?

Minister Bert Anciaux: Actief begeleiden is net niet leiden. Ik wil niet zelf gids gaan spelen, maar er wel naast lopen.

De heer Steven Vanackere: Volgens mij zoekt u naar het model van de tango. Bij die dans leidt er iemand, naar het schijnt, maar men danst toch met zijn tweeën. Dikwijls wordt degene die denkt dat hij leidt, geleid. Dat is niet erg, zolang er maar een mooie dans uit voortkomt.

Minister Bert Anciaux: Ik ga niet leiden. Het is niet aan mij om hier te komen vertellen welke richting het uit moet gaan.

U hebt zeer redelijke ideeën gegeven, mijnheer Arckens. Dat valt op. (*Gelach*)

De tweede fase in de werking van de Beursschouwburg was een zeer boeiende fase. Men heeft geprobeerd die over te brengen naar de nieuwe Beursschouwburg zonder een nieuwe visie. De oude rol van de Beursschouwburg is overgenomen door andere spelers zoals de AB en het Kaaitheater. Voor de nieuwe rol hield men tot op heden te weinig rekening met die andere spelers. Als die keuze al gemaakt

was in de geactualiseerde nota, dan was er een erkenning voor vijf jaar geweest.

De voorzitter: Het incident is gesloten.

Vraag om uitleg van de heer Dany Vandebossche tot de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel, over de auteursrechten die sociaal-culturele verenigingen verschuldigd zijn

De voorzitter: De heer Vandebossche heeft het woord.

De heer Dany Vandebossche: Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, dames en heren, ik verwijs naar het regeerakkoord: 'De Vlaamse overheid zal de billijke vergoeding financieel en administratief ten laste nemen en onderhandelt de financiering van een vrijstelling inzake auteursrechten voor sociaal-culturele verenigingen.'

Op een vraag om uitleg antwoordde u onlangs, mijnheer de minister, dat u een 'offer they can't refuse' zou doen. Dat aanbod bedroeg 500.000 euro. Dat bedrag was niet uit de lucht gegrepen, maar het gevolg van een berekening. De overeenkomst met de steden en de gemeenten vertegenwoordigt ongeveer 1 miljoen euro. De totale auteursrechten zouden volgens deze berekening op 1,5 miljoen euro neerkomen. De reeds aangehaalde 500.000 euro vormt een soort restbedrag. Hierover moest met de betrokken beheersvennootschappen worden onderhandeld.

We bevinden ons ondertussen een paar maanden later. In deze commissie zijn al diverse vragen om uitleg over de auteursrechten gesteld. Aangezien ik vind dat we hier eens dieper op moeten ingaan, heb ik er trouwens zelf een aantal vragen om uitleg over gesteld.

Mijnheer de minister, de meeste steden en gemeenten hebben met betrekking tot hun eigen infrastructuur een overeenkomst met de beheersvennootschappen afgesloten. Over hoeveel gemeenten gaat het? Blijkbaar hebben tal van gemeenten dit niet gedaan. Moet het verenigingsleven, dat op een of andere manier van deze gemeentelijke infrastructuur gebruik maakt, de verschuldigde bedragen zelf ophoesten, zelfs als de beheersvennootschappen en de betrokken gemeente een akkoord hebben bereikt? Hoe zit het

met het zogenaamde 'offer they can't refuse'? Zijn de gemeenten hierop ingegaan? Is hierover overleg gepleegd?

Mijn laatste vraag betreft een passage in het Vlaams regeerakkoord over de financiering van een vrijstelling van auteursrechten voor sociaal-culturele verenigingen. Hoe zit het met de onderhandelingen hierover?

De voorzitter: Minister Anciaux heeft het woord.

Minister Bert Anciaux: Mijnheer de voorzitter, reeds van bij de aanvang van de huidige legislatuur heb ik een haalbare en betaalbare oplossing voor de billijke vergoeding gezocht.

In mijn eerste voorstel speelden de lokale besturen de hoofdrol. Zij zouden, met de financiële steun van de Vlaamse Gemeenschap, algemene afspraken voor hun plaatselijk verenigingsleven maken. De VVSG heeft dit voorstel afgekeurd, en heeft met klem gesteld dat het probleem voor de lokale besturen eigenlijk zo goed als opgelost was. Voor de gemeentelijke infrastructuur voor fuiven, bals, quizen en dergelijke waren toen immers al globale afspraken gemaakt. De beheersvennootschappen Uradex en Simim hebben dit bevestigd. Het gaat hier om een ruim verspreide en steeds meer toegepaste praktijk. Hoewel ik niet over exacte cijfers beschik, kan ik wel zeggen dat het aantal toeneemt.

Wat het doorrekenen van deze regeling in de verhuurprijzen van de zalen betreft, kan ik al evenmin in algemene termen spreken. Ik heb hierover geen signalen of klachten van individuen of van de belangenverdedigers van het verenigingsleven ontvangen. Een kleine rondvraag heeft mijn vermoedens bevestigd. Over het algemeen zijn de verhuurprijzen niet spectaculair gestegen, hun groei volgt een gewoon en aanvaardbaar ritme. De globale regeling komt ongeveer neer op een vergoeding voor vier avonden. Op een heel jaar vertegenwoordigt de betaling van een globale regeling dan ook een relatief klein bedrag.

De beheersvennootschappen hebben ons gemeld dat de grote meerderheid van de parochiecentra en dergelijke ook voor een algemene regeling kiezen. Dit betekent dat het probleem voor deze organisaties gedeeltelijk is opgelost. De betaling wordt in de verhuurprijs verrekend, en voor de gebruikers valt de administratieve verplichting weg.

We hebben uiteraard al verschillende keren met Uradex en met Simim overlegd. Aangezien dit overleg

momenteel nog aan de gang is, kan en wil ik hierover nog geen definitieve uitspraken doen. Ik zal wel even een tussentijdse stand van zaken geven. De twee beheersvennootschappen stellen zich erg constructief op. Ze proberen actief mee te zoeken naar een goede oplossing voor een complex probleem. Ze verstrekken ons belangrijke informatie die een invloed op de inhoud van ons aanbod heeft. Zo hebben ze ons onder meer gemeld dat een groot aantal parochiezalen voor een globale regeling heeft gekozen.

De beheersvennootschappen tonen zich inschikkelijk ten aanzien van kleinschalige, informele en toevallige evenementen. Ze worstelen evenwel met een wettelijke verplichting die het hen onmogelijk maakt om vrijstellingen te verstrekken zonder dat een dossier is ingediend of de aanvrager zich bekend heeft gemaakt. Dit betekent dat aan elke vrijstelling een registratie verbonden is. Een verplichte registratie betekent echter een bijkomende administratieve verplichting. Hoewel de vrijstelling voor een financiële bonus zorgt, gaat het hier weerom om meer regulitis. Voor weinig gestructureerde organisatoren is dit uiteraard lastig.

De onderhandelingen lopen nog steeds, en we zitten nog steeds met een aantal knelpunten. Vooral de verplichte registratie ligt erg moeilijk. De onderhandelingen zijn echter nog niet afgerond. Ik heb me er vorige keer toe verbonden nog een tandje bij te steken.

Vlak na de aankondiging van mijn aanbod in het Vlaams Parlement heb ik de overige leden van de Vlaamse Regering op de hoogte gebracht. Ik heb hen gevraagd om, in verhouding tot het aantal verenigingen dat zich in hun bevoegdheidspakket bevindt, tot een eventuele financiële regeling bij te dragen. De onderhandelingen met de beheersvennootschappen hebben nog niet tot een concrete en gekwantificeerde afspraak geleid. Ik wacht af tot deze afspraak duidelijk wordt om een concreet voorstel inzake financiering formeel op de agenda van de Vlaamse Regering te plaatsen. Ik heb al een voorstel in gedachten, maar we moeten wachten tot het uiteindelijke bedrag gekend is.

We hebben momenteel goede en regelmatige contacten met SABAM. Voor SABAM geldt echter nog in belangrijker mate dan voor Uradex en Simim de wettelijke bepaling dat voor de auteursvergoedingen geen bulkafspraken mogen worden gemaakt. In tegenstelling tot de billijke vergoeding, zijn de

tarieven van SABAM niet wettelijk vastgelegd. Dit bemoeilijkt uiteraard het maken van globale regelingen. Het is momenteel wettelijk onmogelijk om desgewenst als derde betaler op te treden. We plegen momenteel overleg met de Franse Gemeenschap om hierover een gezamenlijk standpunt te bepalen en, indien mogelijk, de federale wetgeving te veranderen. Ik kan in verband met dit denkspoor evenwel nog geen concrete timing vooropstellen. Ik heb me voorgenomen om dit overleg op korte termijn te activeren. De mogelijke wettelijke belemmering mag er ons niet van weerhouden na te gaan hoe we dit op de meest performante wijze kunnen uitvoeren.

Ik zal dit dossier actief blijven opvolgen. Ik heb evenwel geen timing. Het regeerakkoord geldt voor de hele legislatuur. Dit betekent dat ik voor het einde van de legislatuur een antwoord op deze vraag moet bieden.

De voorzitter: De heer Vandenbossche heeft het woord.

De heer Dany Vandenbossche: Ik dank de minister voor zijn antwoord. Deze discussie zal ongetwijfeld nog worden vervolgd.

De voorzitter: Het incident is gesloten.
